37 025 **Wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met de internationaal overeengekomen veiligehavenregels in het Side-by-Side-pakket en een aantal overige technische wijzigingen (Wet veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024)**

Nr. 6 **Nota naar aanleiding van het verslag**
Ontvangen 20 oktober 2026

Inhoudsopgave

1. Inleiding....2
2. Gelijk speelveld....2
3. Inclusive Framework....12
4. Veiligehavenregels....15
5. EU-aspecten....31
6. Budgettaire aspecten....36
7. Overige onderwerpen....42

1. Inleiding

Het kabinet heeft met interesse kennisgenomen van de vragen en opmerkingen van de leden van de fracties van D66, de VVD, PRO en de PVV.

Om de zelfstandige leesbaarheid van deze nota naar aanleiding van het verslag te bevorderen, worden deze vragen hierna thematisch beantwoord.

2. Gelijk speelveld

De leden van de fractie van D66 vragen het kabinet om nader toe te lichten hoe wordt gewaarborgd dat de nieuwe veiligehavenregels niet leiden tot een verzwakking van het uitgangspunt dat grote multinationale en binnenlandse groepen effectief ten minste 15 procent belasting betalen over hun winsten. De leden van de VVD vragen hoe het Side-by-Side-pakket zich verhoudt tot het doel om een gelijker speelveld te creëren voor internationaal opererende bedrijven. Deze leden vragen in hoeverre de inzet van het kabinet, in lijn met de motie-Van Eijk c.s.[1], op het behoud van een gelijk speelveld en het concurrentievermogen van het Europese en Nederlandse bedrijfsleven is geslaagd. In dat verband vragen zij of het kabinet de conclusie uit de wetenschappelijke factsheets van Van Hulten[2] en Kohlhase[3] deelt dat geen gelijk speelveld ontstaat tussen multinationale groepen met een Amerikaanse uiteindelijkemoederentiteit en groepen met een Europese uiteindelijkemoederentiteit. Tevens vragen deze leden om aan de hand van een rekenvoorbeeld inzichtelijk te maken hoe een Nederlandse groep en een vergelijkbare Amerikaanse groep, beide met een laagbelaste dochtervennootschap in een staat zonder binnenlandse bijheffing, na inwerkingtreding worden belast, rekening houdend met het mengen van hoog- en laagbelaste buitenlandse winsten in het Amerikaanse stelsel en het effectieve NCTI-tarief. Tot slot vragen de leden van de fractie van PRO naar de evenwichtigheid en wenselijkheid van de lagere belastingafdracht door Amerikaanse multinationals. De inzet van het kabinet is erop gericht geweest het gelijke speelveld en het concurrentievermogen van het Nederlandse en Europese bedrijfsleven binnen het gewijzigde internationale kader zo veel mogelijk te waarborgen. Die inzet heeft eraan bijgedragen dat een breed internationaal netwerk van minimumbelastingen in stand is gebleven.

---

[1] Kamerstukken II 2025/26, 36812, nr. 79.
[2] M. van Hulten, ‘Side-by-side-pakket en stocktake’, Parlement & Wetenschap, 10 september 2026, blz. 7–8.
[3] S. Kohlhase, ‘Beoordeling van het Side-by-Side-pakket van de OECD’, Parlement & Wetenschap, 8 september 2026.

Een belangrijke waarborg daarin is de onverkorte toepassing van kwalificerende binnenlandse bijheffing. Indien een laagbelaste groepsentiteit is gevestigd in een jurisdictie met een kwalificerende binnenlandse bijheffing, kan die jurisdictie zelf bijheffen tot het minimumniveau, ongeacht waar de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd. Voor groepen met een Amerikaanse uiteindelijkemoederentiteit geldt bovendien dat de Verenigde Staten in beginsel verrekening moeten verlenen voor het bedrag aan kwalificerende binnenlandse bijheffing. Daarmee blijft de heffing in de jurisdictie waar de laagbelaste winst wordt behaald vooropstaan. Het Side-by-Side-pakket leidt niet in alle gevallen tot dezelfde fiscale uitkomst voor groepen met een Amerikaanse uiteindelijkemoederentiteit en groepen met een Europese uiteindelijkemoederentiteit. De factsheets wijzen op dit verschil in systematiek. Het kabinet onderkent dat daardoor niet in alle gevallen dezelfde fiscale uitkomst is gewaarborgd. Of dit in de praktijk leidt tot een materiële verstoring van het gelijke speelveld, hangt echter af van de concrete omstandigheden en in het bijzonder van de mate waarin in de betrokken jurisdicties kwalificerende binnenlandse bijheffingen worden toegepast. Naarmate meer jurisdicties een dergelijke binnenlandse bijheffing toepassen, wordt het verschil voor laagbelaste winst die in die jurisdicties wordt behaald kleiner.[4] De meest recente economische impactanalyse van de OESO biedt daarbij een breder perspectief.[5] In deze analyse is het Side-by-Side-pakket uitdrukkelijk meegenomen. De OESO raamt dat de gemiddelde effectieve belastingtarieven op jurisdictieniveau als gevolg van de wereldwijde minimumbelasting, rekening houdend met de huidige implementatie en het Side-by-Side-pakket, met 2,8 tot 3,7 procentpunt stijgen ten opzichte van een situatie zonder wereldwijde minimumbelasting. De winstverschuiving neemt naar schatting met 22,6% tot 44,6% af en de verschillen in effectieve belastingtarieven tussen jurisdicties met 19% tot 25%. De OESO concludeert op basis van haar geactualiseerde modelanalyse dat de wereldwijde minimumbelasting, rekening houdend met het Side-by-Side-pakket, naar verwachting nog steeds substantieel bijdraagt aan het verkleinen van verschillen in effectieve belastingdruk en het verminderen van winstverschuiving. Daarbij benadrukt de OESO dat de ramingen met onzekerheid zijn omgeven en dat verdere monitoring noodzakelijk blijft.[6] Het door de leden gevraagde verschil tussen een Nederlandse en een Amerikaanse groep laat zich niet zonder meer in één representatief cijfermatig voorbeeld vatten. De uiteindelijke

---

[4] S. Kohlhase, ‘Beoordeling van het Side-by-Side-pakket van de OECD’, Parlement & Wetenschap, 8 september 2026; M. van Hulten, ‘Side-by-side-pakket en stocktake’, Parlement & Wetenschap, 10 september 2026, blz. 7–8.

[5] OECD, *Economic Impact Assessment of the Global Minimum Tax – Note on public communication of key results*, Centre for Tax Policy and Administration, Committee on Fiscal Affairs, CTPA/CFA/NOE2(2026) 41, 22 juni 2026, p. 2–3.

[6] OECD, *Economic Impact Assessment of the Global Minimum Tax*, 22 juni 2026, blz. 2–3.

belastingdruk is afhankelijk van een groot aantal variabelen. Ter illustratie worden hierna een aantal voor de vergelijking relevante variabelen opgesomd. Aan de kant van het inkomen en de belastinggrondslag gaat het onder meer om de aard en samenstelling van het buitenlandse inkomen, de vraag welk inkomen onder de Net CFC Tested Income-regeling (NCTI) valt en welk inkomen onder de Subpart F-regels[7] wordt belast, de omvang en spreiding van buitenlandse winsten en verliezen. Aan de kant van de buitenlandse belastingen zijn onder meer de omvang van belang van de geheven belasting, de vraag welke belastingen voor verrekening in aanmerking komen en de voor die verrekening geldende beperkingen, waaronder de 90%-begrenzing binnen het NCTI-regime. Daarnaast kunnen de aanwezigheid van zowel hoog- als laagbelaste buitenlandse winsten, de eventuele toepassing van de Corporate Alternative Minimum Tax (CAMT), fiscale stimuleringsregelingen en ‘tax credits’ de uitkomst beïnvloeden. Voor de wereldwijde minimumbelasting zijn onder meer verschillen tussen de Amerikaanse belastinggrondslag en de GloBE-grondslag, relevant. Ten slotte kunnen de eigendoms- en concernstructuur, tussenhoudsters, vaste inrichtingen, minderheidsbelangen en verschillen in timing en verslagjaar van invloed zijn op de uiteindelijke belastingdruk. Een exacte cijfermatige vergelijking zou derhalve slechts mogelijk zijn door voor al deze variabelen aanvullende aannames te maken. De uitkomst zou daardoor in belangrijke mate de gekozen aannames weerspiegelen en niet zonder meer representatief zijn voor Nederlandse en Amerikaanse groepen in algemene zin. Om die reden wordt hierna de werking van beide stelsels kwalitatief vergeleken. Een kernonderdeel van de systematiek van de wereldwijde minimumbelasting is dat de effectieve belastingdruk in beginsel per jurisdictie wordt bepaald. De GloBE-winst en de betrokken belastingen van de groepsentiteiten binnen dezelfde jurisdictie worden daarbij samengevoegd. Een hogere belastingdruk in de ene jurisdictie kan daardoor niet worden gebruikt om een lagere belastingdruk in een andere jurisdictie te compenseren. Als gevolg hiervan kan een hogere belastingdruk in de ene jurisdictie de aanvullende Amerikaanse heffing over lager belaste winst in een andere jurisdictie verminderen. Dit kan ertoe leiden dat in een concrete situatie geen aanvullende NCTI-heffing resteert, terwijl onder de wereldwijde minimumbelasting over laagbelaste winst in een afzonderlijke jurisdictie wel een inkomen-inclusiebijheffing zou volgen.

---

[7] De zogenoemde Subpart F-regels maken deel uit van de Amerikaanse CFC-regels (*Controlled Foreign Corporation rules*). Deze regels bewerkstelligen dat bepaalde categorieën met name passief of gemakkelijk verplaatsbaar inkomen van een gecontroleerde buitenlandse vennootschap reeds bij de Amerikaanse aandeelhouder in de belastingheffing worden betrokken, ook indien dat inkomen niet wordt uitgekeerd. Voor passief inkomen van laagbelaste buitenlandse dochtermaatschappijen geldt daarbij in beginsel het reguliere Amerikaanse vennootschapsbelastingtarief van 21%. De Subpart F-regels moeten worden onderscheiden van de NCTI-regeling, die ziet op een bredere categorie van inkomen van gecontroleerde buitenlandse vennootschappen.

De kenmerken van het NCTI-regime verklaren tevens de in de factsheets genoemde percentages. Onder het NCTI-regime wordt in beginsel 60% van de gezamenlijke relevante buitenlandse winst belast tegen het Amerikaanse tarief van 21%. Dat correspondeert vóór verrekening van buitenlandse belasting met 12,6%. Voor de relevante buitenlandse belasting kan in beginsel ten hoogste 90% worden verrekend. Dit resulteert in een belastingdruk van 14% over buitenlandse winsten. Het uitgangspunt van het Side-by-Side-pakket is dat een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel niet technisch identiek hoeft te zijn aan de regels van de wereldwijde minimumbelasting. Het stelsel moet wel voldoen aan internationaal overeengekomen waarborgen. Zo moet het een brede belastingheffing over buitenlandse winst kennen, substantiële mechanismen bevatten om risico's op grondslaguitholling en winstverschuiving tegen te gaan en mag geen materieel risico bestaan dat de gezamenlijke buitenlandse activiteiten van binnen de reikwijdte vallende groepen effectief tegen minder dan 15% worden belast. De beoordeling daarvan vindt plaats op het niveau van het belastingstelsel en niet afzonderlijk voor iedere groepsentiteit in iedere jurisdictie.

Indien de jurisdictie waarin een laagbelaste dochtervennootschap is gevestigd zelf een kwalificerende binnenlandse bijheffing toepast, wordt de laagbelaste winst van zowel een Nederlandse als een Amerikaanse groep tot het minimumniveau bijgeheven op grond van de binnenlandse bijheffing. Het verschil tussen de toepassing van de inkomen-inclusiemaatregel en het Amerikaanse NCTI-regime wordt voor die winst daarmee in belangrijke mate weggenomen. Een tweede belangrijke waarborg is de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Deze regeling voorkomt onder voorwaarden dat fiscale stimuleringsregelingen die rechtstreeks zijn gekoppeld aan reële economische activiteiten door de wereldwijde minimumbelasting worden geneutraliseerd. Daardoor kunnen jurisdicties die de wereldwijde minimumbelasting hebben ingevoerd dergelijke kwalificerende stimuleringsregelingen onder vergelijkbare voorwaarden blijven toepassen als jurisdicties met een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. Ook dit beperkt verschillen in de concurrentiepositie van Amerikaanse en Europese groepen.
In het bijzonder blijft de werking van de kwalificerende binnenlandse bijheffing onverkort behouden. Daardoor kan laagbelaste winst in jurisdicties die een dergelijke bijheffing toepassen, in die jurisdictie tot het minimumniveau worden belast, ongeacht de vestigingsplaats van de uiteindelijkemoederentiteit. Daarnaast beperkt de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel verschillen die kunnen ontstaan door de behandeling van fiscale stimuleringsregelingen. Het kabinet zal monitoren of de resterende verschillen in de praktijk leiden tot materiële risico's voor het gelijke speelveld. Deze effecten zullen tevens worden betrokken bij de in 2029 af te ronden stocktake van het Inclusive

Framework. De OESO heeft die stocktake uitdrukkelijk onderdeel gemaakt van het Side-by-Side-pakket met het oog op het bewaken van het gelijke speelveld.

De leden van de fractie van de VVD vragen wat de juridische, budgettaire en (handels)politieke gevolgen zouden zijn als Nederland het onderhavige wetsvoorstel niet, of niet volledig tot wet zou verheffen. Daarnaast vragen de leden van de fractie van PRO of het kabinet ook de noodzaak ziet van het onderhavige wetsvoorstel, los van de geopolitieke context, of dat het wetsvoorstel wat het kabinet betreft vooral wenselijk is om te voorkomen dat de minimumbelasting überhaupt niet meer effectief is door wegvallende steun van andere landen. Het kabinet acht het aanpakken van belastingontwijking in een zo groot mogelijk internationaal verband de meest effectieve manier om de resterende BEPS[8]-risico's te adresseren. De wereldwijde minimumbelasting is een adequaat instrument om hieraan bij te dragen. De verschillende regels hieromtrent, waaronder de veiligehavenregels in het onderhavige wetsvoorstel, dienen als een samenhangend geheel te worden beschouwd, zodat de wereldwijde minimumbelasting effect sorteert en het daarmee beoogde doel (het tegengaan van belastingontwijking) wordt gediend. Door de verschillende regels over de wereldwijde minimumbelasting in onderlinge samenhang te bezien, wordt namelijk voorkomen dat er mismatches kunnen ontstaan in de toepassing van de regels ten opzichte van andere staten, wat onzekerheid en mogelijk dubbele belasting en dubbele niet-belasting tot gevolg kan hebben. Het is daarom van belang dat staten het samenhangende stelsel van regels rondom de wereldwijde minimumbelasting consistent in regelgeving opnemen. Dit om verschillen in de toepassing van de regels te verkleinen en de effectiviteit en voorspelbaarheid van het internationale belastingstelsel te waarborgen. Een eenduidige en uniforme uitleg van de regels is derhalve in het belang van belastingplichtigen. Daarnaast dienen de regels ook eenduidig te zijn geïmplementeerd voor de kwalificatie van de nationale regels over de minimumbelasting in het OESO peer review proces. Met dit peer review proces wordt beoordeeld welke staten een kwalificerende inkomen-inclusiemaatregel, een kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel en een kwalificerende onderbelastewinstmaatregel hebben geïmplementeerd. Ook wordt beoordeeld of in staten een kwalificerende binnenlandse bijheffing-veiligehavenregel van toepassing is. De status van een kwalificerende maatregel en veiligehavenregel is van belang om de rangorde tussen de verschillende maatregelen te bepalen, en draagt bij aan de consistente toepassing van de regels over de minimumbelasting.[9] Daarom heeft het kabinet er tot nu toe telkens ervoor

---

[8] BEPS staat voor *Base Erosion and Profit Shifting*. Hiermee wordt gedoeld op grondslaguitholling en winstverschuiving.
9 OECD, Qualified Status under the Global Minimum Tax – Questions and Answers, Last updated: January 2025.

gekozen om de binnen het IF gemaakte afspraken over de wereldwijde minimumbelasting tijdig op te nemen in de Nederlandse wetgeving. Ook voor het Side-by-Side-pakket, dat uitgewerkt is in het onderhavige wetsvoorstel, hanteert het kabinet dit uitgangspunt.

De leden van de fractie van de VVD wijzen op mogelijke alternatieven voor onderdelen van het Side-by-Side-pakket, zoals een veilige haven die per groep een minimumheffing vereist, en vragen welke alternatieven Nederland in de onderhandelingen heeft ingebracht of overwogen en waarom die niet haalbaar zijn gebleken. Bij de totstandkoming van het Side-by-Side-pakket stond het zekerstellen van de wereldwijde minimumbelasting als het primaire systeem voor het waarborgen van een minimumniveau van belasting voor multinationals voorop. De inbreng van Nederland is er steeds op gericht geweest om voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel en de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel zo robuust mogelijke criteria af te spreken. Daarbij heeft Nederland ingezet op een zo gelijk mogelijk speelveld, mede met het oog op de concurrentiepositie van het Europese en Nederlandse bedrijfsleven.

De leden van de fractie van PRO vragen of de parameters van de wereldwijde minimumbelasting kunnen worden aangescherpt. In dat verband vragen deze leden hoe de ideale wereldwijde minimumbelasting eruit dient te zien. Het kabinet onderschrijft het belang van een effectieve wereldwijde minimumbelasting. Daarbij acht het niet alleen de afzonderlijke parameters, zoals het minimumbelastingtarief, de omzetdrempel en de reikwijdte van uitzonderingen van belang, maar vooral de samenhang tussen de verschillende onderdelen van het stelsel. De wereldwijde minimumbelasting is vormgegeven als een internationaal gecoördineerd stelsel van regels voor onder meer de berekening van het effectieve belastingtarief, de rangorde tussen de bijheffingsmaatregelen en de allocatie van bijheffing tussen jurisdicties. Die samenhang is noodzakelijk om te voorkomen dat verschillen in toepassing leiden tot mismatches, dubbele belasting of dubbele niet-belasting. Jurisdicties die de wereldwijde minimumbelasting implementeren, hebben zich er bovendien toe verbonden deze regels consistent met de OESO-modelregels toe te passen. De nationale implementatie wordt binnen het Inclusive Framework onderworpen aan een wederzijdse beoordeling. Tegen die achtergrond ligt het niet voor de hand om buiten het internationaal overeengekomen stelsel afwijkende parameters, zoals het tarief of de omzetdrempel, als maatstaf voor een ‘ideale’ minimumbelasting te hanteren.

De leden van de fractie van PRO vragen of het kabinet zich in internationaal verband wil blijven inzetten voor aanscherping van de wereldwijde minimumbelasting, in plaats van afzwakking. Deze leden

vragen of het kabinet kan aangeven hoe het kabinet van plan is om dat te doen. Het kabinet is van mening dat ook met het Side-by-Side-pakket de verwezenlijking van de doelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting is gewaarborgd. Het kabinet hecht waarde aan de effectiviteit van de wereldwijde minimumbelasting. Het kabinet vindt het daarom van belang dat regimes of praktijken die afbreuk kunnen doen aan de effectiviteit van de wereldwijde minimumbelasting, worden tegengegaan. Voorbeelden daarvan zijn voorwaardelijke belastingen en verbonden voordelen. Voorwaardelijke belastingen zijn belastingen die alleen worden geheven als anders bijheffing op grond van de wereldwijde minimumbelasting zou plaatsvinden. Verbonden voordelen zijn voordelen die feitelijk neerkomen op een teruggave van de bijheffing op grond van de wereldwijde minimumbelasting. Nederland ondersteunt daarom voluit de werkzaamheden van de OESO die erop zijn gericht dergelijke regimes en praktijken in te dammen en blijft zich daarnaast inzetten voor een robuuste wereldwijde minimumbelasting.

De leden van de fractie van de PVV vragen of grote economieën zoals China en India inmiddels wetgeving hebben ingevoerd om de minimumbelasting toe te passen. Daarnaast vragen deze leden wat het nut is van een wereldwijde minimumbelasting als andere grote economieën er geen deel van uitmaken en hoe zich dit verhoudt tot de voorgestelde aanpassingen uit het Side-by-Side-pakket. Het is het kabinet niet bekend of China en India wetgeving gaan invoeren om de wereldwijde minimumbelasting toe te passen. Het kabinet vindt het belangrijk dat er een akkoord is bereikt waarmee de doelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting grotendeels zijn gewaarborgd en een netwerk van minimumbelastingen overeind kan worden gehouden in een zo groot mogelijk internationaal verband, waarbij in sommige gevallen ook sprake kan zijn van jurisdicties die een eigen robuust belastingstelsel hebben dat een minimumniveau van belastingheffing waarborgt. Het kabinet merkt op dat de wereldwijde minimumbelasting ook van toepassing kan zijn op entiteiten in jurisdicties die deze belasting niet zelf hebben ingevoerd en niet zijn aangemerkt als een jurisdictie met een kwalificerend equivalent wereldwijd belastingstelsel of een kwalificerend uiteindelijkemoederentiteit-stelsel. De systematiek van de wereldwijde minimumbelasting leidt er immers toe dat in het geval dat het effectieve belastingtarief in een jurisdictie lager is dan het minimumbelastingtarief van 15%, een andere jurisdictie die de minimumbelasting wel heeft geïmplementeerd, kan bijheffen.

De leden van de fractie van de VVD vragen welke waarborgen er zijn dat de VS niet opnieuw met vergeldingsmaatregelen dreigen, bijvoorbeeld wanneer de binnenlandse bijheffing in andere jurisdicties van toepassing is op entiteiten die deel uitmaken van een groep met een Amerikaanse moedermaatschappij. Het kabinet merkt op dat de onverkorte toepassing

van de binnenlandse bijheffing uitdrukkelijk onderdeel is van het internationaal overeengekomen Side-by-Side-pakket, waarmee ook de VS hebben ingestemd. Daarmee is de positie van de binnenlandse bijheffing binnen het akkoord helder vastgelegd. Ook Amerikaanse multinationale groepen hebben belang bij de stabiliteit en voorspelbaarheid die het akkoord biedt.

De leden van de fractie van de VVD vragen of de zorg van Van Hulten wordt gedeeld dat het Side-by-Side-akkoord een fragmentatiebeweging in gang wordt gezet die op termijn kan leiden tot uitholling van wereldwijde minimumbelasting, met een steeds groter deel van de last bij Europese groepen als gevolg.
Het kabinet begrijpt de zorg dat fragmentatie van het internationale stelsel van minimumbelastingen moet worden voorkomen, maar deelt niet de conclusie dat het Side-by-Side-pakket een fragmentatiebeweging in gang zet die op termijn tot uitholling van de wereldwijde minimumbelasting leidt. Het Side-by-Side-pakket biedt juist een internationaal afgesproken kader waarbinnen de wereldwijde minimumbelasting en andere kwalificerende minimumbelastingstelsels naast elkaar kunnen functioneren. Daarmee wordt beoogd een zo breed mogelijk internationaal netwerk van minimumbelastingen in stand te houden. Zonder een dergelijke internationale afspraak zou juist het risico bestaan dat verschillende minimumbelastingstelsels ongecoördineerd naast elkaar worden toegepast, hetgeen tot verdere fragmentatie, onzekerheid en verstoringen van het gelijke speelveld zou kunnen leiden. Een wezenlijk onderdeel van het Side-by-Side-pakket is daarbij de onverkorte werking van de kwalificerende binnenlandse bijheffing. Onder de kwalificerende equivalente minimumbelasting-veiligehavenregel blijft de binnenlandse bijheffing in de jurisdicties waarin een multinationale groep opereert van toepassing en moet de jurisdictie van de uiteindelijkemoederentiteit voor die binnenlandse bijheffing verrekening verlenen. Daarmee blijft voor jurisdicties een duidelijke prikkel bestaan om een kwalificerende binnenlandse bijheffing in te voeren of te behouden. Ook onder de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel blijft die prikkel bestaan. Die veiligehavenregel stelt uitsluitend de onderbelastewinstmaatregel buiten toepassing ten aanzien van entiteiten in de jurisdictie van de uiteindelijkemoederentiteit die over een kwalificerend binnenlands belastingstelsel beschikt. Voor groepsentiteiten in andere jurisdicties blijven de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel in beginsel van toepassing. Ook daardoor behouden die jurisdicties een prikkel om zelf door middel van een kwalificerende binnenlandse bijheffing het primaire heffingsrecht uit te oefenen. De kwalificerende binnenlandse bijheffing vormt daarmee een belangrijke schakel in het internationale netwerk van minimumbelastingen. Het Side-by-Side-pakket laat die werking uitdrukkelijk onverlet. Het kabinet acht het akkoord daarom van belang

voor de samenhang en stabiliteit van het internationale stelsel. Dat laat onverlet dat mogelijke gevolgen voor het gelijke speelveld, waaronder de positie van Europese groepen, nauwlettend moeten worden gevolgd. Het Side-by-Side-pakket voorziet daarom in monitoring en een stocktake, waarbij het Inclusive Framework zich heeft verbonden om maatregelen te treffen indien substantiële risico's voor het gelijke speelveld of risico's van grondslaguitholling en winstverschuiving worden vastgesteld.

De leden van de fractie van D66 vragen welke voordelen Nederland laat liggen door het Nederlandse stelsel niet te laten kwalificeren als een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. Verder vragen deze leden waarom de voordelen niet opwegen tegen de benodigde aanpassingen. Op grond van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel wordt de bijheffing onder de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel niet toegepast ten aanzien van alle binnenlandse en buitenlandse winsten van multinationale groepen waarvan de uiteindelijkemoederentiteit zich in een kwalificerende jurisdictie bevindt. Deze veiligehavenregel heeft dus als doel het voorkomen van dubbele (minimum)belasting, namelijk het voorkomen dat een multinationale groep zowel aan de wereldwijde minimumbelasting als aan een kwalificerende equivalente minimumbelasting wordt onderworpen. Of een nationale minimumbelasting equivalent is aan de wereldwijde minimumbelasting, wordt bepaald aan de hand van verschillende (cumulatieve) criteria. Het kabinet ziet geen reden om een verzoek te doen voor kwalificatie van het Nederlandse stelsel onder de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. Het kabinet acht hiervoor de volgende overwegingen van belang. Binnen het Inclusive Framework is afgesproken dat de OESO-modelregels voor de wereldwijde minimumbelasting het primaire systeem vormen voor het waarborgen van een minimumniveau van belastingheffing. In het Side-by-Side-pakket wordt dit bevestigd en herhaald door te benadrukken dat "the adoption of a co-ordinated Global Minimum Tax (GMT), based on a common approach, should be the primary system for ensuring minimum taxation."[10] De kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel moet tegen deze achtergrond worden bezien. Op Nederland rust de verplichting om de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing in wetgeving te implementeren. Aan deze verplichting heeft Nederland voldaan door invoering van de WMB 2024. De genoemde richtlijn is gebaseerd op de OESO-modelregels. In Nederland worden de regels over de wereldwijde minimumbelasting derhalve al volledig toegepast via de WMB 2024. De combinatie van de in Nederland

[10] OECD, Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two): Side-by-Side Package, OECD Publishing 2026, blz. 8.

ingevoerde binnenlandse bijheffingsmaatregel, de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel zorgt voor een effectief minimumniveau van 15% per staat. Het minimumniveau van belastingheffing in Nederland wordt derhalve reeds gewaarborgd via deze systematiek. Een kwalificatie van het Nederlandse stelsel onder de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel zou derhalve geen toegevoegde waarde hebben ten opzichte van het al bestaande systeem ter waarborging van een minimumniveau. Daartegenover staat dat voor een beroep op de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel een grondige herziening van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 zou zijn vereist. Het kabinet acht een dergelijke herziening niet gerechtvaardigd, niet alleen vanwege de hiervoor beschreven sluitende systematiek van de bijheffingsmaatregelen in de WMB 2024 maar ook omdat de aanpassingen in de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 een bredere reikwijdte kunnen hebben dan de doelgroep van de wereldwijde minimumbelasting.[11] Ten slotte is van belang dat de toepassing van de wereldwijde minimumbelasting plaatsvindt binnen een kader van wederzijdse beoordeling (peer review) door het IF, waaronder de toetsing van de kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel. Nederland heeft de regels over de wereldwijde minimumbelasting integraal opgenomen in de WMB 2024 conform de OESO-modelregels en neemt daarmee deel aan het reguliere beoordelingskader van het IF. De veiligehavenregels zijn binnen datzelfde kader vormgegeven voor jurisdicties met een afzonderlijk kwalificerend minimumbelastingstelsel. Voor een jurisdictie die reeds volledig de regels over de wereldwijde minimumbelasting conform de OESO-modelregels heeft opgenomen in de nationale wetgeving ligt daarom een kwalificatie als gelijkwaardig stelsel binnen datzelfde kader niet voor de hand.

De leden van de fractie van de VVD vragen welke signalen over het vertrek van hoofdkantoren naar de Verenigde Staten het kabinet sinds maart 2026 heeft ontvangen. Het kabinet stelt voorop dat meerdere factoren van belang zijn om een hoofdkantoor in een bepaalde jurisdictie te vestigen. De fiscaliteit is een van die factoren.[12] Het kabinet heeft sinds maart 2026 geen concrete signalen ontvangen dat bedrijven hun hoofdkantoor naar de VS verplaatsen, wel hebben verschillende bedrijven contact gezocht en onder andere hun zorgen geuit over de concurrentiepositie van met name de EU ten opzichte van de VS. In dit kader is van belang dat het IF – als onderdeel van het Side-by-Side-akkoord – heeft afgesproken dat eventuele substantiële risico’s met betrekking tot het gelijke speelveld of grondslaguitholling en winstverschuiving zullen worden geadresseerd om de gemeenschappelijke beleidsdoelstellingen van de wereldwijde

[11] Kamerstukken II 2025/26, 25087, nr. 361, blz. 11.
[12] Kamerstukken II 2025/26, Aanhangsel 1025, vraag 9.

minimumbelasting en het Side-by-Side-systeem te waarborgen. De toekomstige evaluatie (stocktake), die het IF in 2029 wil afronden, is hiertoe een middel. Het kabinet blijft evenwel in gesprek met het bedrijfsleven om vroegtijdig signalen van concurrentieverstoring te ontvangen alsook van eventuele intenties om vanwege dergelijke verstoringen het hoofdkantoor te verplaatsen. Wanneer daar aanleiding toe is, zal het kabinet uw Kamer daarover informeren.[13]

De leden van de fractie van de VVD vragen welk concreet nadeel een verzoek voor toepassing van de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel heeft. Verder vragen deze leden of erkenning van Nederlandse groepen niet extra zekerheid verstrekt, bijvoorbeeld als de status van de Nederlandse binnenlandse bijheffing ooit ter discussie zou komen te staan. Voor de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel geldt dat deze uitsluitend de onderbelastewinstmaatregel buiten werking stelt ten aanzien van de staat waar de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd die aan deze veiligehavenregel voldoet. De kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel en de inkomen-inclusiemaatregel blijven daarbij onverkort van toepassing. In Nederland wordt het minimumniveau van belastingheffing gewaarborgd door de kwalificerende binnenlandse bijheffing. Als gevolg hiervan kan de onderbelastewinstmaatregel ten aanzien van groepsentiteiten in Nederland niet worden toegepast. De toepassing van de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel zou derhalve geen invloed hebben op de belastingheffing in Nederland.

De leden van de fractie van de VVD vragen of het kabinet bereid is om zich in EU-verband in te zetten voor maatregelen die het concurrentienadeel van groepen met een Europese moedermaatschappij verkleinen, bijvoorbeeld door vereenvoudiging of beperking van de inkomen-inclusiebijheffing en de onderbelastewinstbijheffing in situaties waarin al een kwalificerende binnenlandse bijheffing wordt geheven. In de situatie waarin ten aanzien van een laagbelaste groepsentiteit een kwalificerende binnenlandse bijheffing wordt geheven, zal er veelal geen bijheffing verschuldigd zijn via de inkomen-inclusiemaatregel of de onderbelastewinstmaatregel. De staat waar de laagbelaste groepsentiteit is gevestigd, zal namelijk eerst zelf op basis van een binnenlandse bijheffingsmaatregel tot effectief 15% heffen. Bovendien kent de WMB 2024 al een vereenvoudiging in de vorm van de permanente kwalificerende binnenlandse bijheffing-veiligehavenregel. Op basis van deze veiligehavenregel kan een multinationale groep ervoor kiezen de bijheffing voor de in een staat gevestigde groepsentiteiten voor een verslagjaar op nihil te zetten, mits die groepsentiteiten onderworpen zijn aan een kwalificerende binnenlandse bijheffing die voldoet aan bepaalde

[13] Kamerstukken II, 2025/26, 25087, nr. 361, blz. 7.

standaarden. De onveranderde werking van de binnenlandse bijheffingsmaatregel onder het Side-by-Side-systeem is positief voor het gelijke speelveld en voor het borgen van de beleidsdoelstellingen van de minimumbelasting, aangezien alle multinationale groepen onderworpen kunnen zijn aan een binnenlandse bijheffing – voor zover die wordt geheven in jurisdicties waar zij opereren – ongeacht waar en of de uiteindelijkemoederentiteit van een multinationale groep is gevestigd in een kwalificerende jurisdictie. Daarnaast is het ook van belang dat onder het Side-by-Side-systeem een prikkel blijft bestaan om een (kwalificerende) binnenlandse bijheffingsmaatregel te behouden dan wel in te voeren. Dit bevordert derhalve een gelijk speelveld waarbij het minimumbelastingtarief van 15% het uitgangspunt is. Mede daarom hecht het kabinet aan de toekomstige evaluatie (‘stocktake’) om te monitoren hoe het Side-by-Side-systeem in de praktijk uitpakt, zodat – indien nodig – actie kan worden ondernomen om risico’s met betrekking tot het gelijke speelveld of grondslaguitholling en winstverschuiving te adresseren. Het kabinet erkent daarnaast dat verdere vereenvoudiging in de toekomst van groot belang blijft. Daarom blijft het kabinet zich hiervoor inzetten, zowel in het IF als in de EU.

De leden van de VVD-fractie vragen welke criteria Nederland zal inbrengen bij de stocktake. Uit het Side-by-Side akkoord volgt dat de stocktake zal plaatsvinden op basis van een objectief en datagedreven proces. Nederland zet in op criteria die risico's met betrekking tot het gelijke speelveld of grondslaguitholling en winstverschuiving inzichtelijk maken. Hierbij kan gedacht worden aan de mate waarin jurisdicties binnenlandse bijheffingen behouden of invoeren en aan eventuele onbedoelde effecten zoals materiële concurrentieverstoringen tussen multinationale groepen en negatieve gedragseffecten, zoals een toename van winsten in laagbelastende jurisdicties zonder een binnenlandse bijheffing. Dit sluit ook aan bij een aantal van de criteria zoals door Kohlhase gesuggereerd. Mocht de stocktake substantiële risico’s voor het gelijke speelveld aantonen, dan acht Nederland gerichte oplossingen noodzakelijk. Een dergelijke oplossing moet de verstoring aanpakken zonder daarbij afbreuk te doen aan de doelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting. De exacte invulling hiervan zal vervolgens afhangen van de bevindingen van de stocktake en van het vervolggesprek daarover in het IF.

3. Inclusive Framework

De leden van de fractie van de PVV vragen wat de juridische status is van de afspraken in het IF en de implementatie van het Side-by-Side-pakket. Het IF noch de OESO kunnen bindende wetgeving vaststellen. De OESO-regels over de minimumbelasting, in de vorm van de OESO-modelregels, commentaar of de nadere regelgeving in de vorm van administratieve

richtsnoeren, werken daarom niet direct door in de Nederlandse rechtsorde. In Nederland zijn de regels voor de wereldwijde minimumbelasting sinds 31 december 2023 opgenomen in de Wet minimumbelasting 2024 . Met deze wet is de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing in Nederland geïmplementeerd.[14] Deze richtlijn is gebaseerd op de OESO-modelregels inzake de wereldwijde minimumbelasting. Na publicatie van deze modelregels is het IF verschillende administratieve richtsnoeren overeengekomen, die ook in het OESO-commentaar zijn opgenomen.[15] Door middel van de Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024[16] en de Tweede wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024[17] zijn deze administratieve richtsnoeren onderdeel geworden van de WMB 2024. Het Nederlandse wettelijke kader voor de wereldwijde minimumbelasting is derhalve gebaseerd op zowel de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing als de OESO-modelregels en het OESO-commentaar, waarin de verschillende administratieve richtsnoeren zijn geïntegreerd. Om de consistente toepassing van de OESO-modelregels over de minimumbelasting te bevorderen en om discrepanties met de toepassing van de regels ten aanzien van andere staten te voorkomen, acht het kabinet het van belang om de verschillende internationale regels over de wereldwijde minimumbelasting, waaronder het Side-by-Side-pakket, in de WMB 2024 op te nemen.

De leden van de fractie van de VVD vragen het kabinet om toe te zeggen dat het de Kamer tijdig vooraf informeert en in de gelegenheid stelt de wensen en bedenkingen van de Kamer kenbaar te maken, voordat Nederland in het IF instemt met de kwalificatie van een nieuwe jurisdictie of met een wijziging van de criteria. Verder vragen deze leden welke toetsingscriteria het kabinet daarbij hanteert en welk gewicht het gelijke speelveld en de concurrentiepositie van Nederlandse bedrijven krijgen. Het kabinet zet zich ervoor in dat er in het Inclusive Framework een adequaat proces wordt gevolgd bij de beoordeling van verzoeken van jurisdicties om te kwalificeren voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel of de

---

[14] Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022, tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, PbEU 2022, L 328/1.
[15] OECD (2026), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Consolidated Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (2026): Inclusive Framework on BEPS, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris. In deze geconsolideerde versie van OESO-commentaar op de OESO-modelregels, gepubliceerd op 11 mei 2026, zijn de OESO-administratieve richtsnoeren tot en met mei 2026 opgenomen.
[16] Wet van 18 december 2024 tot wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met een aantal technische wijzigingen, Stb. 2024, 438.
[17] Wet van 17 december 2025, houdende Tweede wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met de in december 2023, juni 2024 en januari 2025 internationaal overeengekomen administratieve richtsnoeren en een aantal overige technische wijzigingen, Stb. 2025, 448.

uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel. Bij het opstellen van de voorwaarden voor deze veiligehavenregels is rekening gehouden met het gelijke speelveld en de concurrentiepositie van het bedrijfsleven uit implementerende jurisdicties. Het kabinet begrijpt de wens van uw Kamer om betrokken te zijn bij de beoordeling van jurisdicties voor de veiligehavenregels. Om hier invulling aan te geven, zal Nederland in IF-verband pleiten voor meer transparantie in de kwalificatieprocessen. Daarmee kan worden bevorderd dat parlementen en andere belanghebbenden tijdig inzicht krijgen in de beoordeling van jurisdicties en, waar mogelijk, daarop input kunnen leveren. Zo kan worden gewerkt aan een situatie waarin parlementen maar ook andere stakeholders tijdig inzicht krijgen en input kunnen leveren op het beoordelingsproces.

De leden van de fractie van de VVD vragen of Nederland zijn instemming met het pakket, of met een individuele kwalificatie, later kan intrekken. Indien dat het geval zou zijn, dan vragen deze leden wat daarvan de gevolgen zijn voor de status van het pakket als kwalificerende internationale overeenkomst inzake veilige havens in de zin van artikel 32 van de richtlijn, voor Nederland en voor de andere lidstaten.

In haar mededeling van de Europese Commissie van 12 januari 2026 heeft de Europese Commissie bevestigd dat de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket via artikel 32 toepassing vinden in de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Nederland deelt deze conclusie en is bovendien gebonden aan de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Het kabinet acht zich daarom verplicht om de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket in wetgeving op te nemen.

De leden van de fractie van de VVD vragen hoe de instemming van de lidstaten met het Side-by-Side-pakket tot stand is gekomen, op welk moment Nederland heeft ingestemd en of de Kamer daarvoor is geïnformeerd of geconsulteerd. Besluitvorming over het Side-by-Side-pakket vond plaats in het IF. Er was dus geen sprake van besluitvorming van de Raad van de EU.[18] Het pakket is begin december vertrouwelijk met het IF gedeeld onder een zogenoemde stilteprocedure, waarbij geen reactie geldt als instemming. Daarna hebben nog consultaties plaatsgevonden met enkele staten, maar zijn geen wijzigingen meer aangebracht. Het uiteindelijke akkoord is bereikt op 5 januari. Gedurende de onderhandelingen, die zoals gebruikelijk bij dergelijke internationale onderhandelingen vertrouwelijk zijn, heeft het kabinet uw Kamer meermaals op hoofdlijnen geïnformeerd.[19] Zodra het pakket binnen het

[18] In het IF zijn alle EU-lidstaten betrokken, met uitzondering van Cyprus dat apart heeft verklaard met het Side-by-Side-pakket in te stemmen (zie Minister of Finance press release on the Side-by-Side Package, approved by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS on January 5th 2026 - Ministry of Finance - Gov.cy).
[19] Zie Aanhangsel Handelingen II 2024/25, nr. 1329, Kamerstukken II 2024/25, 32140, nr. 251, Kamerstukken II 2024/25, 25087, nr. 250, Kamerstukken II 2025/26, 36817, nr. 6, Kamerstukken II 2025/26, 21501-07, nr. 2140, Kamerstukken II 2025/26, 21501-07,

Inclusive Framework was voorgelegd ter akkoord heeft het kabinet ernaar gestreefd uw Kamer zo snel mogelijk over de uitkomsten te informeren door middel van de Kamerbrief op dezelfde dag als de uiteindelijke publicatie van het IF-akkoord. In deze brief is het kabinet ook nader ingegaan op de motie Van Eijk c.s.[20] Het kabinet erkent de spanning tussen de vertrouwelijkheid van internationale onderhandelingen en het informeren van het parlement. Ook in de toekomst zal het kabinet uw Kamer zo goed mogelijk betrekken bij de ontwikkelingen in het IF. De toekomstige evaluatie (stocktake) van het Side-by-Side-pakket, die het IF in 2029 wil afronden, zal bijvoorbeeld een belangrijke ontwikkeling zijn waar het kabinet uw Kamer over zal informeren. Het kabinet blijft daartoe ook in gesprek met het bedrijfsleven om vroegtijdig signalen van eventuele concurrentieverstoring te ontvangen alsook van eventuele intenties om vanwege dergelijke verstoringen het hoofdkantoor te verplaatsen. Wanneer daar aanleiding toe is, zal het kabinet uw Kamer daarover informeren.

4. Veiligehavenregels

De leden van de fractie van de VVD vragen of de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel op dit moment uitsluitend van toepassing is op groepen met een Amerikaanse moedermaatschappij en of de criteria in belangrijke mate zijn afgestemd op het Amerikaanse stelsel. Op dit moment kwalificeert inderdaad alleen het Amerikaanse belastingstelsel als een kwalificerend equivalent belastingstelsel.

De leden van de fractie van de VVD vragen of de kwalificatie van het Amerikaanse stelsel aan voorwaarden of een termijn is gebonden. De kwalificatie van het Amerikaanse stelsel is gebaseerd op de voorwaarden voor een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. De kwalificatie is niet aan een termijn gebonden. Wel is in het Side-by-Side-pakket afgesproken dat als een kwalificerende jurisdictie – zoals de VS – later materiële wijzigingen aanbrengt in haar belastingstelsel dit bij het IF moet worden gemeld, omdat dit gevolgen kan hebben voor de beoordeling van de desbetreffende jurisdictie als kwalificerend regime.

De leden van de fractie van de VVD vragen wat er gebeurt als de VS het NCTI-regime, de Corporate Alternative Minimum Tax of de verrekening van buitenlandse bijheffing versoberen, in het bijzonder of dan de

---

nr. 2147, Kamerstukken II 2025/26, 36812, nr. 115, Kamerstukken II 2025/26, 21501-07, nr. 2152, Kamerstukken II 2025/26, 25087, nr. 357.
[20] Kamerstukken II 2025/26, 36812, nr. 79.

kwalificatie zou vervallen, wie dat vast zou stellen en met ingang van welk moment. Daarnaast vragen deze leden of voorzien is in een procedure om de verleende kwalificatie in te trekken en of Nederland die procedure zelf in gang zou kunnen zetten. Een kwalificerende jurisdictie verplicht zich ertoe het Inclusive Framework in kennis te stellen indien het kwalificerende stelsel wezenlijk wijzigt binnen drie maanden na de desbetreffende wijziging (bijvoorbeeld de datum van inwerkingtreding wanneer de wijziging voortvloeit uit wetgeving). Na ontvangst van een dergelijke kennisgeving zal het Inclusive Framework beoordelen wat de beste vervolgstap is. Voor deze doeleinden wordt een wijziging als wezenlijk beschouwd indien deze naar redelijke verwachting van invloed had kunnen zijn op een besluit van het Inclusive Framework over de kwalificatie. Een wezenlijke wijziging kan bijvoorbeeld bestaan uit een verlaging van het vennootschapsbelastingtarief, de afschaffing van een CFC-belastingregime of de invoering van een nieuwe vrijstelling of preferentieel regime.

De leden van de fractie van de VVD vragen welke jurisdicties inmiddels een verzoek hebben ingediend voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel of de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel. Het kabinet is bekend met de berichtgeving in de media over het verzoek van Brazilië om als kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel jurisdictie te worden aangemerkt, alsook het verzoek van Colombia.[21] Het kabinet kan hier in verband met de vertrouwelijkheid binnen het Inclusive Framework vooralsnog niet verder op ingaan.

De leden van de fractie van D66 vragen welke onderdelen Nederland vooral implementeert vanwege internationale afspraken en welke onderdelen volgens het kabinet zelfstandig bezien een duidelijke meerwaarde hebben voor Nederland. In Nederland zijn de regels voor de wereldwijde minimumbelasting sinds 31 december 2023 opgenomen in de WMB 2024. Met deze wet is de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing in Nederland geïmplementeerd.[22] Deze richtlijn is gebaseerd op de OESO-modelregels inzake de wereldwijde minimumbelasting. Na publicatie van deze modelregels zijn het Inclusive

---

[21] Zie Tax Notes van 6 oktober 2026 'OECD Has Yet to Decide on Brazil, Colombia Pillar 2 Carveout': "*The OECD is working on legal and economic assessments to review the requests from Brazil and Colombia, according to John Peterson, head of division for cross-border and international taxation at the OECD Centre for Tax Policy and Administration. (…) Only Brazil and Colombia have come forward to argue their eligibility for the safe harbors provided under the side-by-side package, Peterson said.*"
[22] Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022, tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, PbEU 2022, L 328/1.

Framework verschillende administratieve richtsnoeren overeengekomen, die ook in het OESO-commentaar zijn opgenomen.[23] Door middel van de Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024[24] en de Tweede wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024[25] zijn deze administratieve richtsnoeren onderdeel geworden van de WMB 2024. Het Nederlandse wettelijke kader voor de wereldwijde minimumbelasting is derhalve gebaseerd op zowel de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing als de OESO-modelregels en het OESO-commentaar, waarin de verschillende administratieve richtsnoeren zijn geïntegreerd. Alleen door deze regels als een samenhangend geheel te beschouwen, sorteert de wereldwijde minimumbelasting effect en wordt het daarmee beoogde doel gediend. Door de verschillende regels over de wereldwijde minimumbelasting in onderlinge samenhang te bezien, wordt namelijk voorkomen dat er mismatches kunnen ontstaan in de toepassing van de regels ten opzichte van andere staten, wat onzekerheid en mogelijk dubbele belasting en dubbele niet-belasting tot gevolg kan hebben. Het is daarom van belang dat staten het samenhangende stelsel van regels rondom de wereldwijde minimumbelasting consistent in regelgeving opnemen. Dit om verschillen in de toepassing van de regels te verkleinen en de effectiviteit en voorspelbaarheid van het internationale belastingstelsel te waarborgen. Een eenduidige en uniforme uitleg van de regels is derhalve in het belang van belastingplichtigen. Daarnaast dienen de regels ook eenduidig te zijn geïmplementeerd voor de kwalificatie van de nationale regels over de minimumbelasting in het OESO peer review proces. Met dit peer review proces wordt beoordeeld welke staten een kwalificerende inkomen-inclusiemaatregel, een kwalificerende binnenlandse bijheffingsmaatregel en een kwalificerend onderbelastewinstmaatregel hebben geïmplementeerd. Ook wordt beoordeeld of in staten een kwalificerende binnenlandse bijheffing-veiligehavenregel van toepassing is. De status van een kwalificerende maatregel en veiligehavenregel is van belang om de rangorde tussen de verschillende maatregelen te bepalen, en draagt bij aan de consistente toepassing van de regels over de minimumbelasting.[26] Daarom heeft het kabinet er tot nu toe telkens ervoor gekozen om de binnen het IF

---

[23] OECD (2026), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Consolidated Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (2026): Inclusive Framework on BEPS, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris. In deze geconsolideerde versie van OESO-commentaar op de OESO-modelregels, gepubliceerd op 11 mei 2026, zijn de OESO-administratieve richtsnoeren tot en met mei 2026 opgenomen.

[24] Wet van 18 december 2024 tot wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met een aantal technische wijzigingen, Stb. 2024, 438.

[25] Wet van 17 december 2025, houdende Tweede wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met de in december 2023, juni 2024 en januari 2025 internationaal overeengekomen administratieve richtsnoeren en een aantal overige technische wijzigingen, Stb. 2025, 448.

[26] OECD, Qualified Status under the Global Minimum Tax – Questions and Answers, Last updated: January 2025.

gemaakte afspraken over de wereldwijde minimumbelasting tijdig op te nemen in de Nederlandse wetgeving. Ook voor het Side-by-Side-pakket hanteert het kabinet dit uitgangspunt.

De leden van de fractie van de VVD vragen of per onderdeel kan worden aangegeven of terugwerkende kracht uit het onderhavige wetsvoorstel nadelig kan uitpakken voor belastingplichtigen, en zo ja waarom terugwerkende kracht toch gerechtvaardigd is. In dat verband vragen deze leden of bevestigd kan worden dat voor belastingplichtige bezwarende onderdelen niet terugwerken.
Het kabinet houdt vast aan het principe dat aan voor belastingplichtigen bezwarende fiscale maatregelen in beginsel geen terugwerkende kracht wordt verleend. Zowel bij de Eerste Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024 als de Tweede wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024 is terugwerkende kracht slechts verleend voor zover de wijzigingen niet bezwaarlijk waren voor belastingplichtigen. De als mogelijk bezwarend aangemerkte bepalingen zijn daarvan uitgezonderd. Dit principe is ook bij het onderhavige wetsvoorstel gevolgd. De terugwerkende kracht van de onderdelen van artikel I zijn niet bezwarend voor belastingplichtigen. Per onderdeel geldt namelijk het volgende:

- Onderdeel A bevat uitsluitend een begripsbepaling voor de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling en heeft geen zelfstandige bezwarende werking.
- Onderdelen B en C hangen samen met de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. De daarin opgenomen afwijkingen van de reguliere berekeningsregels gelden alleen indien voor toepassing van deze veiligehavenregel wordt gekozen en maken deel uit van de begunstigende werking daarvan.
- Onderdeel D verlengt de tijdelijke kwalificerend landenrapport-veiligehavenregel met een jaar en verruimt daarmee de mogelijkheid om van deze veiligehavenregel gebruik te maken.
- Onderdelen E en F bevatten de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel en de daarbij behorende berekeningsregels. Toepassing van deze veiligehavenregel is facultatief. De terugwerkende kracht maakt het mogelijk deze vereenvoudiging reeds toe te passen voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025 en kan daarom niet tot een

nadeliger positie leiden dan toepassing van de reguliere regels die gelden voor de wereldwijde minimumbelasting.

- Onderdeel G verruimt de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing-veiligehavenregel voor multinationale groepen met een verslagjaar van 52 of 53 weken en is daarmee begunstigend.
- Onderdeel H introduceert de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel, de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Deze veiligehavenregels zijn facultatief en kunnen ertoe leiden dat de bijheffing geheel of gedeeltelijk op nihil wordt gesteld. De terugwerkende kracht is daarmee begunstigend.
- Onderdeel I regelt de duur en werking van de keuzes die samenhangen met de hiervoor genoemde veiligehavenregels en vereenvoudigde berekeningsmethoden. Deze bepalingen leggen geen keuze op aan belastingplichtigen, maar regelen de gevolgen wanneer vrijwillig voor een van deze regelingen wordt gekozen. Ook dit onderdeel heeft door de terugwerkende kracht geen zelfstandige bezwarende werking.

De terugwerkende kracht in het onderhavige wetsvoorstel vormt derhalve geen uitzondering op het hiervoor genoemde principe. Daarmee wordt bewerkstelligd dat de internationaal overeengekomen, begunstigende veiligehavenregels en vereenvoudigingen toepassing vinden vanaf de daarvoor in het Side-by-Side-pakket overeengekomen toepassingsdata.

De leden van de fractie van de VVD vragen waarom de planning om het onderhavige wetsvoorstel vóór de zomer van 2026 in te dienen niet is gehaald en zodoende de terugwerkende kracht inmiddels een volledig verslagjaar beslaat. In het verlengde hiervan vragen deze leden hoe groepen in 2026 rekening konden houden met de nieuwe regels. Hoewel het uiteindelijke wetsvoorstel op Prinsjesdag is gepubliceerd, is de inhoud daarvan als sinds het akkoord van 5 januari 2026 bekend. Immers in de Kamerbrief van 5 januari 2026 is al aangekondigd dat het Side-by-Side-pakket in wetgeving zou worden opgenomen. Aangezien in het SbS-pakket vrijwel geen keuzemogelijkheden zijn opgenomen voor IF-staten, ligt het voor de hand dat de praktijk bekend was met de nieuwe veiligehavenregels die in wetgeving zouden worden opgenomen. Daarnaast heeft het kabinet al in april 2026 openlijk gecommuniceerd

waarom de publicatie van het wetsvoorstel naar Prinsjesdag is verplaatst.[27] De aanleiding hiervoor is een oproep vanuit de praktijk, waaronder tijdens een door het ministerie van Financiën op 31 maart georganiseerde belangstellendenbijeenkomst, om een openbare internetconsultatie te organiseren. Hoewel er al een consultatie had plaatsgevonden in de vorm van de genoemde belangstellendenbijeenkomst is het wetsvoorstel voor openbare internetconsultatie aangeboden. Op deze wijze is het perspectief van belangstellenden betrokken bij het opstellen van het wetsvoorstel. Deze internetconsultatie is gestart voor het zomerreces. Ook hebben consultatiegesprekken plaatsgevonden. Het consultatieproces van het onderhavige wetsvoorstel is daarmee ruim te noemen. Belangstellenden zijn derhalve op meerdere manieren betrokken bij de totstandkoming van het wetsvoorstel en konden op die manier ook voorbereidingen treffen om de onderhavige wijzigingen te adresseren.

De leden van de fractie van de VVD vragen of groepen met een verslagjaar dat op 31 december 2025 aanvangt voor dat verslagjaar geen gebruik kunnen maken van de veiligehavenregels van de artikelen 8.15 tot en met 8.17 WMB 2024, terwijl de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel wel kan worden toegepast, en of dit verschil is beoogd en in overeenstemming is met het Side-by-Side-pakket. Voor de inwerkingtredingsdata van de verschillende veiligehavenregels is aangesloten bij de inwerkingtredingsdata die binnen het Inclusive Framework zijn overeengekomen. Voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel, de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel geldt dat deze van toepassing zijn op verslagjaren die aanvangen op of na 1 januari 2026.
Voor de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel is daarentegen uitdrukkelijk voorzien in de mogelijkheid om deze, onder aanvullende voorwaarden, reeds toe te passen op verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025. Het kabinet wijst erop dat Nederland de specifieke problematiek van 52- en 53-wekenboekjaren voortvarend heeft verwerkt nadat binnen het Inclusive Framework van de OESO daarvoor een specifieke voorziening was overeengekomen. Zo wordt in dit wetsvoorstel artikel 8.14 WMB 2024 aangepast overeenkomstig de administratieve richtsnoeren van het Inclusive Framework. Daardoor kan de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing-veiligehavenregel ook worden toegepast op een verslagjaar dat aanvangt op of vóór 31 december 2025 en eindigt op of vóór 3 januari 2027. Daarmee wordt voorkomen dat een groep uitsluitend vanwege de lengte van haar verslagjaar buiten die veiligehavenregel valt. Voor de veiligehavenregels van de artikelen 8.15 tot en met 8.17 bevat het Side-

[27] Antwoorden Feitelijke Kamervragen Voorjaarsnota 2026, vraag 268.

by-Side-pakket geen vergelijkbare afwijking van de datum van 1 januari 2026. Een groep met een verslagjaar dat op 31 december 2025 aanvangt, kan die veiligehavenregels voor dat verslagjaar daarom niet toepassen, terwijl de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel onder de daarvoor geldende voorwaarden wel kan worden toegepast. Dat verschil is dus geen gevolg van een nationale keuze, maar van de internationaal overeengekomen inwerkingtredingsdata. Het onderhavige wetsvoorstel volgt die afspraken nauwgezet.

De leden van de VVD-fractie vragen of de uitleg van de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel richtinggevend kan zijn bij vergelijkbare interpretatievragen binnen de reguliere berekening van het effectieve belastingtarief.
Conform eerdere toelichtingen over de interpretatie van de WMB 2024 geldt dat verduidelijkingen van het Inclusive Framework die uitsluitend zien op de uitleg van reeds bestaande regels, als interpretatiebron kunnen worden gebruikt. Daarbij is van belang dat de OESO-modelregels, het OESO-commentaar en de administratieve richtsnoeren volgens de considerans van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing als bron van illustratie en interpretatie dienen, voor zover deze in overeenstemming zijn met de richtlijn en het Unierecht. Dit uitgangspunt is recent ook expliciet neergelegd in het Beleidsbesluit minimumbelasting 2024 van 22 september 2026.[28] Daarin is bevestigd dat het OESO-commentaar als interpretatiebron kan dienen indien de wettekst aansluit bij de OESO-modelregels. Als gevolg hiervan kan de uitleg van de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel ook betekenis hebben voor vergelijkbare interpretatievragen binnen de reguliere berekening van het effectieve belastingtarief. Dat geldt voor zover het Side-by-Side-pakket een verduidelijking bevat van een begrip, uitgangspunt of systematiek die eveneens aan de reguliere berekening ten grondslag ligt. Een dergelijke verduidelijking kan bij de uitleg van de reguliere regels worden betrokken en daarmee bijdragen aan een eenduidige en internationaal consistente toepassing van de WMB 2024.
Niet iedere uitleg die binnen de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel wordt gegeven, kan zonder meer worden toegepast bij de reguliere berekening van het effectieve belastingtarief. De vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel is een afzonderlijke, facultatieve berekeningsmethode en bevat daarom ook specifieke vereenvoudigingen en correcties die uitsluitend binnen die veiligehavenregel toepassing vinden. Dergelijke afwijkingen kunnen niet zonder nadere grondslag worden doorgetrokken naar de reguliere effectievebelastingtariefberekening. Of een verduidelijking uit de veiligehavenregel ook betekenis heeft voor de reguliere berekening, moet daarom per bepaling en interpretatievraagstuk worden beoordeeld.

---

[28] Beleidsbesluit van de Staatssecretaris van Financiën van 22 september 2026, nr. 2026-15692, Stcrt. 2026, 32160, par. 1.

De leden van de fractie van D66 vragen waarom het kabinet het risico aanvaardbaar acht dat de vereenvoudigde berekening in incidentele gevallen tot een andere uitkomst leidt dan de reguliere berekening en hoe eventuele budgettaire gevolgen worden gemonitord. De vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel bevat een zelfstandige, internationaal overeengekomen alternatieve berekeningswijze voor de vraag of voor een staat bijheffing verschuldigd is. Indien het vereenvoudigde effectieve belastingtarief ten minste 15% bedraagt, wordt de bijheffing voor die staat op nihil gesteld en hoeft de reguliere, gedetailleerde berekening niet te worden gemaakt. Het is daarom niet vereist dat daarnaast wordt vastgesteld tot welke uitkomst de reguliere berekening zou hebben geleid. De veiligehavenregel is juist bedoeld om die aanvullende berekening in situaties met een laag risico op bijheffing achterwege te kunnen laten en zo de administratieve lasten ter zake van de wereldwijde minimumbelasting te verminderen in jurisdicties waar het risico op bijheffing beperkt is.
Een vereenvoudigde berekeningswijze kan naar haar aard in een incidenteel grensgeval tot een andere uitkomst leiden dan de reguliere berekening. In de memorie van toelichting is toegelicht dat zich in een enkel geval de situatie kan voordoen dat het effectieve belastingtarief volgens de reguliere berekening net onder 15% ligt, terwijl het vereenvoudigde effectieve belastingtarief net boven 15% uitkomt. Het kabinet verwacht dat het effect hiervan verwaarloosbaar is en heeft daarom voor deze veiligehavenregel geen budgettaire gevolgen geraamd. Om te kunnen beoordelen of de vereenvoudigde berekeningswijze er in de praktijk toe leidt dat bijheffing achterwege blijft terwijl de reguliere berekening wel tot bijheffing zou hebben geleid, is voorzien in monitoring. In het kader van de binnen het Inclusive Framework overeengekomen objectieve en data-gedreven stocktake, die in 2029 wordt afgerond, wordt onder meer bezien of het Side-by-Side-pakket leidt tot materiële risico’s voor het gelijke speelveld of tot grondslaguitholling en winstverschuiving.

De leden van de fractie van D66 vragen waarom de vier integriteitsbeginselen niet in wet- of regelgeving zijn gecodificeerd en of het hanteren van deze principle-based beginselen niet leidt tot interpretatieverschillen en onzekerheid bij belastingplichtigen en de Belastingdienst. De leden van de VVD-fractie vragen op welke wettelijke grondslag de inspecteur een belastingplichtige kan tegenwerpen dat de toepassing van de veiligehavenregel in strijd is met een niet-gecodificeerd integriteitsbeginsel, hoe dit zich verhoudt tot het legaliteitsbeginsel van artikel 104 van de Grondwet, of artikel 8.12 WMB 2024 hiervoor een grondslag biedt en hoe wordt gewaarborgd dat Nederland deze beginselen niet strenger of ruimer uitlegt dan andere

staten. De vier integriteitsbeginselen maken onderdeel uit van de internationaal overeengekomen regels voor de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel. Het Side-by-Side-pakket bepaalt dat een multinationale groep, om voor deze veiligehavenregel in aanmerking te komen, de noodzakelijke aanpassingen moet verrichten om tot uitkomsten te komen die in overeenstemming zijn met het matching principle, het full allocation principle, het single expense and loss principle en het single tax principle. De beginselen beogen onder meer te voorkomen dat inkomen buiten aanmerking blijft of dat inkomen, kosten, verliezen of belastingen dubbel of aan de verkeerde staat worden toegerekend. Het Side-by-Side-pakket geeft daarbij voor verschillende situaties tevens aan welke correctie moet worden aangebracht. Het kabinet heeft ervoor gekozen deze integriteitsbeginselen niet afzonderlijk in de wettekst te codificeren. De wettelijke regeling bevat de voorwaarden voor toepassing van de veiligehavenregel en de regels voor de vaststelling van het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belastingen. De integriteitsbeginselen maken deel uit van het internationale kader waarbinnen die regels worden toegepast. Een afzonderlijke nationale uitwerking zou het risico meebrengen dat de Nederlandse formulering of toepassing afwijkt van de internationaal overeengekomen systematiek, mede omdat het Inclusive Framework zo nodig nadere richtsnoeren kan geven over nieuwe integriteitsvraagstukken. Dit betekent niet dat de integriteitsbeginselen bij de toepassing en handhaving van de veiligehavenregel geen betekenis hebben. Wanneer een groep voor een veiligehavenregel kiest, kan de Belastingdienst met zijn reguliere handhavingsinstrumenten beoordelen of de veiligehavenregel overeenkomstig de wettelijke regeling is toegepast en of de daarvoor gebruikte gegevens toereikend zijn. Bij die beoordeling worden ook de internationaal overeengekomen criteria voor toepassing van de veiligehavenregel, waaronder de integriteitsbeginselen, betrokken. Artikel 8.12 WMB 2024 biedt vervolgens het wettelijke kader waarbinnen de inspecteur de toepassing van een veiligehavenregel kan betwisten. Daarvoor gelden cumulatieve voorwaarden. Zo moet Nederland zonder toepassing van de veiligehavenregel mogelijk kunnen bijheffen en moet de inspecteur specifieke feiten en omstandigheden aandragen die mogelijk een materieel effect hebben op de toepasbaarheid van de veiligehavenregel. De betrokken groepsentiteit krijgt vervolgens de gelegenheid aannemelijk te maken dat deze feiten en omstandigheden geen materieel effect hebben. Binnen dit kader kan de inspecteur derhalve mede aan de hand van de integriteitsbeginselen beoordelen of de veiligehavenregel in het concrete geval juist is toegepast. De integriteitsbeginselen vormen daarbij geen zelfstandige grondslag voor belastingheffing. De heffing van de minimumbelasting en de rechtsgevolgen van het al dan niet toepassen van een veiligehavenregel berusten op de WMB 2024. Daarmee wordt voldaan aan artikel 104 van de Grondwet. De integriteitsbeginselen geven

richting binnen dat wettelijke kader aan de beoordeling of aan de voorwaarden voor toepassing van de veiligehavenregel is voldaan. Ten slotte vormt de uitkomstgerichte aard van de integriteitsbeginselen geen autonome nationale beleidsruimte. Nederland zal deze beginselen toepassen overeenkomstig hun internationaal overeengekomen betekenis en de daarbij behorende richtsnoeren van het Inclusive Framework. Indien het Inclusive Framework de toepassing nader verduidelijkt, zal Nederland daarbij aansluiten. Daarmee wordt bevorderd dat de integriteitsbeginselen in de verschillende jurisdicties zo consistent mogelijk worden toegepast.

De leden van de VVD-fractie vragen in hoeverre de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel in de praktijk daadwerkelijk tot administratieve lastenverlichting leidt. Zij vragen hoeveel groepen naar verwachting voor welke jurisdicties van de veiligehavenregel gebruik zullen maken, welke lastenverlichting dit per groep oplevert ten opzichte van de volledige berekening en voor welk deel van de groepen de vereenvoudigde berekening per saldo juist tot extra werkzaamheden leidt. De vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel is juist ontworpen om de administratieve lasten van groepen te verminderen in jurisdicties waar het risico op bijheffing beperkt is. De vereenvoudiging bestaat uit verschillende elementen. Zo wordt in belangrijke mate aangesloten bij de reeds beschikbare financiële verslaggevingsgegevens en is het aantal correcties ten opzichte van de volledige GloBE-berekening beperkt. Daarnaast hoeven het vereenvoudigde inkomen en de vereenvoudigde belasting niet in alle gevallen eerst per afzonderlijke groepsentiteit te worden vastgesteld. Indien de beschikbare gegevens dat toelaten, kan de berekening rechtstreeks op het niveau van de getoetste staat plaatsvinden. Het Inclusive Framework verwacht dat deze jurisdictionele benadering de administratieve lasten aanzienlijk vermindert.
De belangrijkste lastenverlichting ontstaat vervolgens indien uit de vereenvoudigde berekening volgt dat het effectieve belastingtarief ten minste 15% bedraagt. In dat geval hoeft voor de desbetreffende getoetste staat de volledige berekening volgens de GloBE-regels niet te worden gemaakt. Het Side-by-Side-pakket vermeldt in dit verband dat de veiligehavenregel het aantal aanpassingen ten opzichte van de volledige GloBE-berekening aanzienlijk vermindert en dat in veel gevallen slechts een beperkt aantal basiscorrecties nodig zal zijn. Hoeveel groepen van de veiligehavenregel gebruik zullen maken, voor hoeveel getoetste staten dat zal zijn en welke lastenverlichting dit per groep oplevert, kan vooraf niet betrouwbaar worden gekwantificeerd. Dat hangt onder meer af van de beschikbare financiële gegevens, de structuur van de groep, de noodzakelijke correcties en de verwachte uitkomst van de vereenvoudigde berekening. De toepassing van de veiligehavenregel is bovendien facultatief. Het kabinet onderkent dat toepassing niet in alle

gevallen tot lastenverlichting zal leiden. Indien een groep de vereenvoudigde berekening maakt en daaruit een effectief belastingtarief van minder dan 15% volgt, moet voor die getoetste staat alsnog de volledige GloBE-berekening worden gemaakt. In dat geval brengt de vereenvoudigde berekening aanvullende werkzaamheden mee. Daar staat tegenover dat een groep zelf kan beoordelen of toepassing van de veiligehavenregel naar verwachting voordelig is. Ook het Side-by-Side-pakket gaat ervan uit dat groepen keuzes binnen de veiligehavenregel in het algemeen zullen maken wanneer de daarmee te behalen vereenvoudiging opweegt tegen de administratieve lasten. Omdat deze afweging per groep en per getoetste staat verschilt, kan evenmin vooraf betrouwbaar worden vastgesteld voor welk deel van de groepen de vereenvoudigde berekening per saldo tot extra werkzaamheden zal leiden. Het kabinet onderkent dat de voorgestelde regels op onderdelen tot meer complexiteit en daarmee tot administratieve lasten kunnen leiden. Mede daarom wordt binnen het Inclusive Framework verder gewerkt aan vereenvoudiging van de GloBE-regels en aan vermindering van de administratieve lasten.

De leden van de VVD-fractie vragen of de keuze om de verslaggevingsstandaard van de uiteindelijkemoederentiteit toe te passen kan worden herroepen en, zo ja, onder welke voorwaarden. Daarnaast vragen zij om de werking van deze bepaling, in het bijzonder wanneer Nederland de getoetste staat is, met enkele voorbeelden toe te lichten. Naar aanleiding van het commentaar van de NOB is het voorgestelde artikel 8.11, zesde lid, WMB 2024 ten opzichte van de consultatieversie aangepast. In de consultatieversie gold als uitgangspunt dat, indien de kwalificerende binnenlandse bijheffing in een staat wordt berekend op basis van een lokale financiële verslaggevingsstandaard, die lokale standaard ook wordt gebruikt voor de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel. In het wetsvoorstel is aanvullend de mogelijkheid opgenomen om, indien de betrokken staat dat toestaat, aan te sluiten bij de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkemoederentiteit. Indien Nederland de getoetste staat is, wordt deze keuze uitdrukkelijk geboden. Aan deze keuze zijn overeenkomstig het Side-by-Side-pakket consistentievoorwaarden verbonden. De keuze moet worden toegepast in alle jurisdicties waar deze mogelijkheid wordt geboden en geldt voor alle verslagjaren. Zij kan derhalve niet van jaar tot jaar worden gewijzigd. Paragraaf 32 van het Side-by-Side-pakket bepaalt hierover dat een groep *“must also use the same accounting standard to compute its Simplified ETR from one Fiscal Year to another”.* Het Side-by-Side-pakket verduidelijkt bovendien dat deze standaard ook moet worden toegepast indien de groep de veiligehavenregel in een bepaald verslagjaar niet toepast en in een later verslagjaar opnieuw voor toepassing van de veiligehavenregel kiest. Wanneer Nederland de

getoetste staat is, kan de werking als volgt worden toegelicht. Indien voor de Nederlandse kwalificerende binnenlandse bijheffing een lokale financiële verslaggevingsstandaard wordt gebruikt, is die standaard in beginsel ook het uitgangspunt voor de vereenvoudigde effectievebelastingtarief-veiligehavenregel. De groep kan er echter voor kiezen de verslaggevingsstandaard van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkemoederentiteit te hanteren. Maakt zij die keuze, dan moet zij die standaard ook toepassen in andere jurisdicties die dezelfde keuzemogelijkheid bieden. Kiest zij niet voor de verslaggevingsstandaard van de uiteindelijkemoederentiteit, dan blijft voor Nederland de lokale financiële verslaggevingsstandaard van toepassing
Met de voorgestelde aanpassing wordt het commentaar van de NOB op dit onderdeel geadresseerd, terwijl de consistentievoorwaarden voorkomen dat groepen per jurisdictie of per verslagjaar van verslaggevingsstandaard wisselen.

De leden van de fractie van de VVD vragen welke keuzes andere lidstaten, in het bijzonder Duitsland, Frankrijk, België, Luxemburg en Ierland, maken ten aanzien van de vervroegde toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel. Het is het kabinet op dit moment niet bekend welke keuzes andere lidstaten (zullen) maken ten aanzien van de vervroegde toepassing en de overige optionele elementen van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel.

De leden van de fractie van D66 vragen of de beoordeling van een kwalificerend stelsel op geaggregeerd niveau ertoe kan leiden dat een afzonderlijke multinationale groep met een uiteindelijkemoederentiteit in een kwalificerende jurisdictie effectief tegen minder dan 15% wordt belast, zonder dat Nederland over die laagbelaste winst kan bijheffen, behoudens toepassing van de binnenlandse bijheffing. De leden van de VVD-fractie vragen in dit verband of is vastgesteld dat de Verenigde Staten de Nederlandse binnenlandse bijheffing voor verrekening in aanmerking laten komen, op welke Amerikaanse regelgeving dit berust en wat de gevolgen zijn indien de Verenigde Staten deze verrekening beperken.
De beoordeling op geaggregeerd niveau ziet op de vraag of het belastingstelsel van een jurisdictie als een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel kan worden aangemerkt. Het criterium dat geen materieel risico mag bestaan op een effectieve belastingdruk van minder dan 15% wordt daarbij in zijn geheel, over de tijd en op geaggregeerd niveau beoordeeld en niet afzonderlijk voor iedere multinationale groep. Een effectieve belastingdruk van minder dan 15% bij een afzonderlijke multinationale groep betekent daarom niet zonder meer dat het belastingstelsel van de betrokken jurisdictie niet langer kwalificeert. De kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel laat

de toepassing van een kwalificerende binnenlandse bijheffing echter onverlet. Het Side-by-Side-pakket bepaalt uitdrukkelijk dat deze veiligehavenregel geen gevolgen heeft voor de toepassing van kwalificerende binnenlandse bijheffingen. Een kwalificerende binnenlandse bijheffing blijft dus ook van toepassing op groepsentiteiten van een multinationale groep waarvan de uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een jurisdictie met een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. Voor laagbelaste groepsentiteiten in Nederland kan de Nederlandse binnenlandse bijheffing derhalve onverkort worden geheven. Daarbij is de verrekening van een kwalificerende binnenlandse bijheffing een afzonderlijke voorwaarde voor de kwalificatie als kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. Daarbij mogen algemeen geldende beperkingen van de buitenlandse-belastingverrekening worden toegepast. Deze voorwaarde is in het wetsvoorstel neergelegd in artikel 8.15, derde lid, onderdeel c, WMB 2024. Het Inclusive Framework heeft het Amerikaanse belastingstelsel als kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel aangemerkt. Daarmee is vastgesteld dat het Amerikaanse stelsel ook aan deze verrekeningsvoorwaarde voldoet. Voor de daadwerkelijke verrekening in een individueel geval zijn vervolgens de Amerikaanse regels voor de buitenlandse-belastingverrekening van toepassing. Het voorgaande betekent niet dat een kwalificerende binnenlandse bijheffing in alle gevallen onbeperkt moet worden verrekend. Paragraaf 25 van het Side-by-Side-pakket bepaalt dat een jurisdictie *“must allow a foreign tax credit for QDMTTs on the same terms as any other creditable Covered Tax”* en voegt daaraan toe dat *“[t]he foreign tax credit for QDMTTs may be subject to foreign tax credit limitations which are generally applicable.”* Algemeen geldende beperkingen van de buitenlandse-belastingverrekening staan daarom op zichzelf niet aan de kwalificatie in de weg. Indien de Verenigde Staten de verrekening van kwalificerende binnenlandse bijheffingen echter zodanig zouden beperken dat niet langer aan deze voorwaarde wordt voldaan, kan dit gevolgen hebben voor de status als kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. Een materiële wijziging moet aan het Inclusive Framework worden gemeld, dat vervolgens de gevolgen voor die status beoordeelt.

De leden van de fractie van D66 vragen welke mogelijkheden er bestaan bij de beoordeling indien Nederland van mening is dat een jurisdictie ten onrechte als kwalificerend wordt aangemerkt. Het kabinet zet zich ervoor in dat er in het IF een adequaat proces wordt gevolgd bij het beoordelen van verzoeken van jurisdicties om te kwalificeren voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel of de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel. Deze verzoeken worden niet alleen door Nederland kritisch aan de voorwaarden getoetst. Nederland zou, net als andere landen, niet kunnen instemmen met de kwalificatie van een jurisdictie, maar het ligt niet voor de hand dat

Nederland het enige land in het IF zou zijn dat negatief oordeelt over de kwalificatie van een jurisdictie.

De leden van de fractie van de VVD vragen op welke gegevens het IF zijn oordeel over de Verenigde Staten heeft gebaseerd en hoe bijvoorbeeld de Amerikaanse aftrek voor buitenlandse afzet en de Amerikaanse R&D-credit daarin zijn gewogen. Verder vragen deze leden of het kabinet bereid is om die beoordeling, zo nodig vertrouwelijk, met de Kamer te delen. Ten slotte vragen deze leden welke inbreng Nederland in die beoordeling heeft geleverd. Het oordeel over het stelsel van de VS, in het bijzonder over het criterium van de afwezigheid van een materieel risico dat de binnenlandse winsten onderworpen zijn aan een effectief tarief van minder dan 15%, is gebaseerd op een uiteenzetting van de relevante kenmerken van de Amerikaanse vennootschapsbelasting en relevante cijfermatige gegevens over de belastingopbrengsten. Ook hier geldt dat de gegevens die daarbij door de Amerikaanse delegatie en het OESO-secretariaat zijn verstrekt, vertrouwelijk zijn. Nederland heeft ingezet op een zo gelijk mogelijk speelveld, mede met het oog op de concurrentiepositie van het Europese en Nederlandse bedrijfsleven. De inbreng van Nederland is er daarom steeds op gericht geweest om voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel en de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel zo robuust mogelijke criteria af te spreken.

De leden van de fractie van de VVD wijzen erop dat de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel op stelselniveau werkt en vragen waarom niet gekozen is voor een aanvullende toets op groepsniveau. Het klopt dat deze veiligehavenregel op stelselniveau wordt toegepast. Als onderdeel van het Side-by-Side-akkoord is afgesproken dat jurisdicties die een eigen systeem hebben dat een minimumniveau van belasting waarborgt voor binnenlandse en buitenlandse winsten van multinationale groepen onder voorwaarden in aanmerking kunnen komen voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. Deze regeling heeft als doel om te voorkomen dat een multinationale groep zowel aan de wereldwijde minimumbelasting (behoudens toepassing van de kwalificerende binnenlandse bijheffing) als aan een kwalificerende equivalente minimumbelasting wordt onderworpen.
Op dit moment komt alleen de Verenigde Staten in aanmerking voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. Het Inclusive Framework heeft geconcludeerd dat het Amerikaanse belastingstelsel aan de overeengekomen voorwaarden voldoet en dat er geen materieel risico is dat de winsten van Amerikaanse multinationale groepen die gezien hun omvang onder de wereldwijde minimumbelasting zouden vallen, onderworpen zijn aan een effectief tarief van minder dan 15%. Dit geldt voor zowel de binnenlandse als de buitenlandse winsten.

Ten aanzien van de buitenlandse winsten vragen de leden van de fractie van de VVD hoe dit zich verhoudt tot het mengen van hoog- en laagbelaste winsten waardoor een Amerikaanse groep per saldo effectief minder dan 15 procent zou kunnen betalen over laagbelaste winsten zonder dat enige bijheffing volgt. Het Amerikaanse belastingstelsel voor buitenlandse winsten is een samenstel van regels waaronder de CFC-regels, de zogenoemde Subpart F en de zogeheten Net CFC Tested Income-regeling (NCTI). Gekeken wordt naar de gezamenlijke winsten van buitenlandse dochterondernemingen alvorens de bijheffing plaatsvindt. Hoewel hierdoor vermenging van winsten plaatsvindt, is dit gebonden aan voorwaarden. Onder het NCTI-regime in de VS wordt in beginsel 60% van de gezamenlijke winsten van buitenlandse dochterondernemingen belast tegen het normale tarief van 21%, waarbij een verrekening wordt gegeven van ten hoogste 90% van de in het buitenland geheven belasting over die winsten. Op passief inkomen van laagbelaste dochtermaatschappijen zijn in de VS de ‘gewone’ CFC-regels (ook wel ‘Subpart F’ genoemd) van toepassing op grond waarvan dat inkomen is belast tegen 21%. Afhankelijk van de omstandigheden van het geval is het mogelijk dat onder het Amerikaanse systeem minder belasting zal worden geheven dan bij toepassing van de wereldwijde minimumbelasting het geval zou zijn geweest. Echter, gezien de verschillende kenmerken en de technische vormgeving van beide systemen kan niet worden gezegd dat het ene systeem steeds leidt tot een lagere belastingdruk dan het andere. Dit zal steeds afhangen van de feiten en omstandigheden van het geval.

De leden van de fractie van D66 vragen of de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel ertoe kan leiden dat landen minder geneigd zijn de OESO-modelregels volledig in te voeren en hoe het kabinet dit risico beoordeelt. De uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel verandert niet het uitgangspunt dat voor jurisdicties een prikkel blijft bestaan om de wereldwijde minimumbelasting in te voeren of te behouden. De veiligehavenregel ziet uitsluitend op de toepassing van de onderbelastewinstmaatregel voor winst in de jurisdictie van de uiteindelijkemoederentiteit, terwijl de werking van kwalificerende binnenlandse bijheffingen geheel onverlet blijft en de veiligehavenregel geen gevolgen heeft voor de toepassing van de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel ten aanzien van groepsentiteiten buiten de jurisdictie van de uiteindelijkemoederentiteit. Van bijzonder belang is dat daarmee voor jurisdicties een duidelijke prikkel blijft bestaan om een kwalificerende binnenlandse bijheffing in te voeren of te behouden. Indien een jurisdictie waarin laagbelaste winst wordt behaald geen kwalificerende binnenlandse bijheffing toepast, kan de over die winst verschuldigde bijheffing, afhankelijk van de toepasselijke regels, door een andere jurisdictie worden geheven. Door zelf een kwalificerende binnenlandse bijheffing toe te passen, kan de

jurisdictie waarin de laagbelaste winst wordt behaald de bijheffing zelf heffen. Als gevolg hiervan blijft de prikkel om de heffing in de eigen jurisdictie veilig te stellen daarmee bestaan. Daar komt bij dat de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel slechts van toepassing is indien de jurisdictie van de uiteindelijkemoederentiteit beschikt over een kwalificerend binnenlands belastingstelsel dat reeds op 1 januari 2026 van kracht was. De uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel staat bovendien alleen open voor jurisdicties waarvan het binnenlandse belastingstelsel aan een aantal voorwaarden voldoet. Zo moet sprake zijn van een statutair winstbelastingtarief van ten minste 20% en daarnaast van een kwalificerende binnenlandse bijheffing of een alternatieve binnenlandse minimumbelasting met een nominaal tarief van ten minste 15%. Daarnaast mag geen materieel risico bestaan dat de binnenlandse activiteiten van binnen de reikwijdte vallende multinationale groepen effectief tegen minder dan 15% worden belast. De veiligehavenregel kan daarmee slechts worden toegepast indien de jurisdictie van de uiteindelijkemoederentiteit reeds beschikt over een binnenlands belastingstelsel dat een voldoende minimumniveau van belastingheffing waarborgt.
Gelet op het voorgaande acht het kabinet het risico beperkt dat de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel wezenlijk afbreuk doet aan de prikkel om de wereldwijde minimumbelasting in te voeren. Het Inclusive Framework heeft daarbij bevestigd dat een gecoördineerde wereldwijde minimumbelasting op basis van een gemeenschappelijke benadering het primaire stelsel voor minimumbelasting blijft, waarbij het in het bijzonder belang hecht aan de toepassing van kwalificerende binnenlandse bijheffingen.

De leden van de fractie van D66 vragen welke aanvullende investeringen het kabinet verwacht als gevolg van de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel en hoe wordt beoordeeld of de daarmee samenhangende budgettaire derving daadwerkelijk leidt tot extra economische activiteit. Zij vragen tevens waarom de innovatiebox niet voor deze veiligehavenregel kwalificeert, terwijl regelingen als de EIA, MIA en KIA daarvoor wel kwalificeren, en welke gevolgen dit heeft voor het Nederlandse innovatie- en vestigingsklimaat. In het verlengde daarvan vragen de leden van de VVD-fractie of het kabinet bereid is te onderzoeken of Nederlandse innovatieregelingen zodanig kunnen worden vormgegeven dat zij voor de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel kunnen kwalificeren, bijvoorbeeld door middel van een uitgavengerelateerde component. De kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel heeft naar verwachting een structurele budgettaire derving van € 35 miljoen tot gevolg. De omvang van eventuele aanvullende investeringen als gevolg van de veiligehavenregel kan op dit moment niet met voldoende zekerheid worden gekwantificeerd. De veiligehavenregel is niet vormgegeven als

een zelfstandige investeringsregeling, maar beoogt te voorkomen dat de werking van fiscale stimuleringsregelingen die rechtstreeks zijn gekoppeld aan reële economische activiteiten door de wereldwijde minimumbelasting wordt verminderd. De daadwerkelijke effecten kunnen eerst achteraf, op basis van beschikbare aangifte- en andere relevante gegevens, worden beoordeeld. De innovatiebox kwalificeert niet voor de veiligehavenregel omdat zij is gebaseerd op inkomen en geen rechtstreekse één-op-één relatie kent tussen de gemaakte uitgaven en het fiscale voordeel. Bij de EIA, MIA en KIA is het fiscale voordeel daarentegen gekoppeld aan het bedrag van de investering en kan het voordeel niet hoger zijn dan de gemaakte uitgaven. Daarmee voldoen deze investeringsaftrekken wel aan de voorwaarden voor een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling. Het kabinet onderkent het belang van een aantrekkelijk fiscaal instrumentarium voor het stimuleren van innovatie, onderzoek en ontwikkeling en investeringen in Nederland. Dit is van belang voor het toekomstige verdienvermogen en het vestigingsklimaat en sluit aan bij de bredere inzet op versterking van innovatie en investeringen, mede naar aanleiding van het rapport-Wennink.[29] Het kabinet is daarom bereid breder te bezien hoe het Nederlandse fiscale instrumentarium in de winstsfeer voor innovatie zich verhoudt tot de wereldwijde minimumbelasting en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Daarbij zal worden gekeken naar de samenhang van het fiscale innovatie-instrumentarium in de winstsfeer als geheel en naar de wijze waarop uitgavengerelateerde instrumenten daarin een rol kunnen spelen. In die beschouwing zal ook de in het Europese Omnibusvoorstel opgenomen R&D-aftrek worden betrokken. Die voorgestelde regeling sluit aan bij kwalificerende R&D-uitgaven en kent daarmee een andere systematiek dan de op inkomen gebaseerde innovatiebox.

De leden van de fractie van D66 vragen hoe het kabinet het risico beoordeelt dat staten hun fiscale stimuleringsregelingen zo vormgeven dat zij voor de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel in aanmerking komen en of Nederland voornemens is fiscale regelingen met het oog daarop aan te passen. Daarnaast vragen deze leden naar de gevolgen van het niet kwalificeren van de innovatiebox voor het Nederlandse innovatie- en vestigingsklimaat.
De kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel is zo vormgegeven dat de gunstige behandeling is begrensd tot fiscale stimuleringsregelingen die voldoende verband houden met reële economische activiteiten. Zo moet een kwalificerende fiscale stimuleringsregeling in beginsel zijn gebaseerd op uitgaven of productie in de desbetreffende staat en geldt voor het bedrag dat bij de berekening

[29] Wennink, De route naar toekomstige welvaart. Een sterk Nederland in een relevant Europa, 12 december 2025, aangeboden aan de Tweede Kamer bij Kamerstukken II 2025/26, 32637, nr. 739

van het effectieve belastingtarief in aanmerking kan worden genomen een maximum dat is gekoppeld aan de reële economische aanwezigheid in die staat. Daarmee wordt beoogd ruimte te bieden voor het stimuleren van reële investeringen en activiteiten, zonder afbreuk te doen aan de doelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting. Het kabinet onderkent niettemin het risico dat staten fiscale stimuleringsregelingen zo vormgeven dat zij formeel aan de voorwaarden van de veiligehavenregel voldoen, terwijl zij in de praktijk vooral zijn gericht op het verminderen van de werking van de wereldwijde minimumbelasting. Dit risico is ook binnen het Inclusive Framework onderkend. Daarom wordt een doorlopend monitoringproces ontwikkeld waarbij kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen gecoördineerd worden beoordeeld op mogelijke *Related Benefits*. Indien een regeling als een dergelijk verbonden voordeel wordt aangemerkt, wordt zij uitgesloten van behandeling als kwalificerende fiscale stimuleringsregeling.

De leden van de VVD-fractie vragen waarom de zogenoemde vereenvoudiging bij overdracht van activa en passiva in het wetsvoorstel dwingend is vormgegeven, terwijl deze volgens de NOB in het internationale Side-by-Side-pakket als keuzeregeling voor multinationale groepen is opgenomen. Zij vragen tevens of het kabinet bereid is de Nederlandse regeling op dit punt in overeenstemming te brengen met het internationale kader.

Het kabinet bevestigt dat de vereenvoudiging bij overdracht van activa en passiva in het Side-by-Side-pakket facultatief is vormgegeven. Indien aan de daarvoor gestelde voorwaarden wordt voldaan, kan een multinationale groep er voor kiezen de vereenvoudiging bij overdracht van activa en passiva toe te passen. Indien van deze mogelijkheid geen gebruik wordt gemaakt, blijven de reguliere regels van toepassing. Artikel 8.11d WMB 2024 moet in overeenstemming met deze systematiek worden gelezen. Het eerste lid bevat de hoofdregel voor de behandeling van verschillen in boekwaarden. Het tweede tot en met vierde lid regelen vervolgens de voorwaarden voor en de gevolgen van toepassing van de vereenvoudiging. De formulering *“in afwijking van het eerste lid”* in het tweede lid strekt ertoe de inhoudelijke behandeling vast te leggen indien van de vereenvoudiging gebruik wordt gemaakt en aan de daarin opgenomen voorwaarden is voldaan. Zij strekt er niet toe de internationaal overeengekomen keuze voor toepassing van de vereenvoudiging weg te nemen. De keuze voor de vereenvoudiging wordt als jaarlijkse keuze in de bijheffing-informatieaangifte tot uitdrukking gebracht. Dit betekent dat indien niet voor de vereenvoudiging bij overdracht van activa en passiva wordt gekozen, de behandeling van het eerste lid van artikel 8.11d WMB 2024 van toepassing blijft. Indien wel voor de vereenvoudiging wordt gekozen, is de afwijkende behandeling

van het tweede tot en met vierde lid van toepassing, voor zover aan de daarvoor gestelde voorwaarden is voldaan. Het kabinet ziet daarom geen aanleiding het wetsvoorstel op dit punt aan te passen.

5. EU-aspecten

De leden van de fractie van de VVD vragen wat de gevolgen zijn als de toepassing van het Side-by-Side-pakket via artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing onverenigbaar zou worden geacht met het Unierecht of als sprake blijkt te zijn van staatssteun die moet worden teruggevorderd. Voor het kabinet is de mededeling van de Europese Commissie van 12 januari 2026[30] leidend, waarmee is bevestigd dat de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket via artikel 32 toepassing vinden in de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Een (andere) lezing door het Hof van Justitie van de Europese Unie is op dit moment niet aan de orde, dus over eventuele gevolgen daarvan gaat het kabinet niet speculeren. Verder geldt dat in het Werkingsverdrag betreffende de Europese Unie (VWEU) is vastgelegd aan welke voorwaarden voorstellen tot EU-regelgeving moeten voldoen, zo ook aan de staatssteunregels (artikelen 107 e.v. VWEU). Lidstaten mogen ervan uit gaan dat de Europese Commissie regelgeving conform het VWEU voorstelt en daarbij geen strijd met de regelgeving met betrekking tot staatssteun ontstaat, waardoor van terugvordering van staatssteun geen sprake kan zijn. In dit verband verwijs ik eveneens naar de mededeling van 12 januari 2026 van de Europese Commissie. Alleen de Europese Commissie is bevoegd om vast te stellen dat sprake is van een steunmaatregel in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU. Op basis van het bovenstaande mag het kabinet ervan uitgaan dat een eigen staatssteuntoets alsmede een aanmelding op grond van artikel 108, lid 3, VWEU niet nodig is.

De leden van de fractie van D66 vragen of er mogelijkheden zijn om het Side-by-Side-pakket niet integraal te implementeren. De leden van de fractie van de VVD vragen eveneens of het, gelet op artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing, mogelijk is om onderdelen van het pakket wel en andere onderdelen niet of later te implementeren. Verder vragen de leden van de fractie van de VVD hoe de Side-by-Side-veiligehavenregel past binnen de tekst en het doel van artikel 32. Deze leden merken daarbij op dat artikel 32 aanknoopt bij het effectieve belastingtarief van de groepsentiteiten in een jurisdictie, terwijl de Side-by-Side-veiligehavenregel kijkt naar het belastingstelsel van de staat van de uiteindelijkemoederentiteit. Deze leden vragen ook waarom niet is

[30] Mededeling van de Commissie – De overeenkomst over veilige havens in het inclusief kader van de OESO en de pijler 2-richtlijn (C/2026/253), http://data.europa.eu/eli/C/2026/253/oj

gekozen voor wijziging van de richtlijn. Zoals gezegd is voor het kabinet de mededeling van de Europese Commissie van 12 januari 2026 leidend. De Commissie heeft hiermee bevestigd dat alle veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket via artikel 32 toepassing vinden in de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing, aangezien het een 'kwalificerende internationale overeenkomst inzake veilige havens' betreft waarmee alle EU-lidstaten hebben ingestemd. Daarbij is geen beperking opgenomen tot louter administratieve vereenvoudiging of tot onderdelen van het Side-by-Side-pakket. Voor de toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel is conform artikel 32 bovendien expliciet vereist dat voldaan wordt aan de *voorwaarden* van de kwalificerende internationale overeenkomst. Die voorwaarden zoals in het IF zijn overeengekomen betreffen niet alleen het belastingstelsel van de staat van de uiteindelijkemoederentiteit, maar stellen bijvoorbeeld ook dat er geen materieel risico mag zijn dat de buitenlandse winsten van multinationale groepen die onder de wereldwijde minimumbelasting zouden vallen onderworpen zijn aan een effectief tarief van minder dan 15%.

De leden van de fractie van de VVD vragen tevens of het kabinet bereid is zich in de Raad in te zetten voor een aanpassing van artikel 32. Aanpassing van de richtlijn is op dit moment niet aan de orde en gegeven de mededeling van de Commissie van 12 januari 2026 ziet het kabinet in de context van het Side-by-Side-pakket ook geen aanleiding om in te zetten op het specifiek aanpassen van artikel 32. De Commissie heeft wel aangegeven om in de toekomst artikel 50 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing te evalueren. Dit betreft een tijdelijke uitzondering tot 31 december 2029 waarmee lidstaten waar minder dan twaalf uiteindelijkemoederentiteiten zijn gevestigd meer tijd hebben gekregen om de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel te implementeren. Estland, Letland, Litouwen, Slovenië en Malta hebben van deze uitzondering gebruikgemaakt.[31] Mocht deze evaluatie leiden tot een voorstel van de Commissie ter aanpassing van de richtlijn, dan zal uw Kamer daarover vanzelfsprekend worden geïnformeerd en kan te zijner tijd in samenspraak met uw Kamer de Nederlandse inzet worden bepaald.

De leden van de fractie van de VVD vragen wie bepaalt of sprake is van een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. Zij verwijzen in dit kader naar het Central Record en naar de tekst van artikel 8.15 van het onderhavige wetsvoorstel waarin zelfstandige, open criteria worden genoemd zonder dat wordt verwezen naar het oordeel van het IF of naar

[31] Commission Notice – Election to delay application of the IIR and UTPR under Article 50 of the Pillar Two Directive

het Central Record. Deze leden vragen of de inspecteur en de Nederlandse belastingrechter gebonden zijn aan het oordeel van het IF. Zo ja, dan vragen deze leden naar de wettelijke grondslag, gelet op artikelen 92 en 104 Grondwet, dat overdracht van bevoegdheden aan volkenrechtelijke organisaties slechts bij of krachtens verdrag toelaat. Zo nee, dan vragen deze leden of de Nederlandse rechter tot het oordeel kan komen dat de Verenigde Staten niet aan de aan de criteria voldoen of een andere staat wel, en wat dat betekent voor de rechtszekerheid en voor een gelijke toepassing binnen de Europese Unie. In het verlengde hiervan vragen deze leden of het kabinet bereid is de kwalificerende staten bij ministeriële regeling met een voorhangprocedure aan te wijzen, zodat de Kamer daarbij betrokken is en de rechter over een kenbaar kader beschikt. Het Side-by-Side pakket bevat de criteria waaraan een jurisdictie aan moet voldoen om in aanmerking te komen voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. Op basis van deze criteria beoordeelt het Inclusive Framework of het belastingstelsel van een jurisdictie aan de criteria voldoet. Een positieve beoordeling wordt opgenomen in het Central Record. Nederland is als lid van het Inclusive Framework actief betrokken bij zowel de totstandkoming van de criteria die in het Side-by-Side-pakket zijn overeengekomen als bij de beoordeling of een jurisdictie daaraan voldoet. Het voorgestelde artikel 8.15 bevat de voorwaarden voor de toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. Deze voorwaarden sluiten aan bij de criteria die in het Side-by-Side pakket zijn overeengekomen. Bij de toepassing van artikel 8.15 WMB 2024 wordt aangesloten bij deze in IF-verband verrichte beoordeling. Het Central Record maakt de uitkomsten daarvan kenbaar terwijl de rechtsgevolgen voor de Nederlandse belastingheffing uit de WMB 2024 voortvloeien. Dit laat onverlet dat de Nederlandse belastingrechter in een concreet geschil bevoegd blijft de Nederlandse wettelijke regeling uit te leggen en de verenigbaarheid daarvan met het Unierecht en ander hoger recht te beoordelen. Het kabinet blijft erop inzetten dat het IF een adequaat proces doorloopt bij het beoordelen van verzoeken van jurisdicties om te kwalificeren voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel of de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel. Het kabinet begrijpt de wens van uw Kamer om betrokken te zijn bij de beoordeling van jurisdicties voor de veiligehavenregels. Om hier invulling aan te geven, zal Nederland in IF-verband pleiten voor meer transparantie in de kwalificatieprocessen. Daarmee kan worden bevorderd dat parlementen en andere belanghebbenden tijdig inzicht krijgen in de beoordeling van jurisdicties en, waar mogelijk, daarop input kunnen leveren. Zo kan worden gewerkt aan een situatie waarin parlementen en andere stakeholders tijdig inzicht krijgen en input kunnen leveren op het beoordelingsproces.

De leden van de fractie van de VVD wijzen op een dynamische verwijzing naar OESO-soft law via artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing en vragen of het kabinet een eigen juridische analyse heeft gemaakt van deze route en of de Juridische Dienst van de Raad zich hierover heeft uitgesproken. Vanzelfsprekend is tijdens de onderhandelingen over het Side-by-Side-pakket en bij de voorbereiding van het huidige wetsvoorstel gekeken naar relevante EU-aspecten. In reactie op vragen van lidstaten heeft de Juridische Dienst van de Raad de voorwaarden van artikel 32 benoemd, maar geen schriftelijke analyse gedeeld. De mededeling van de Europese Commissie van 12 januari 2026 is op zichzelf inderdaad niet bindend, maar voor het kabinet alsnog leidend. Met deze mededeling heeft de Commissie bevestigd dat de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket via artikel 32 toepassing vinden in de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Nederland deelt deze conclusie en is bovendien gebonden aan de EU-richtlijn. Het kabinet acht zich daarom verplicht om de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket in wetgeving te implementeren.

De leden van de fractie van de VVD vragen of inhoudelijk in kan worden gegaan op de bijdrage van Van Hulten[32], waarin wordt betoogd dat de gekozen route via artikel 32 van de EU-richtlijn discretionaire economische beleidskeuzes feitelijk bij het IF legt, zonder de waarborgen die het Unierecht aan delegatie stelt. Verder vragen de leden van de fractie van de PVV om nader toe te lichten waarom het onderhavige wetsvoorstel geen beleidsruimte biedt en wat hiervan de gevolgen zijn. Het kabinet is er niet van overtuigd dat er sprake is van delegatie aan het IF. Conform artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing is van een ‘kwalificerende internationale overeenkomst inzake veilige havens’ immers alleen sprake indien alle lidstaten daarmee hebben ingestemd. Alle EU-lidstaten hebben in het IF ingestemd met de Side-by-Side-veiligehavenregels[33] en daarmee ingestemd met de toepassing van de daarin opgenomen veiligehavenregels binnen het kader van artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Binnen dit kader hebben de EU-lidstaten, behalve met betrekking tot de inwerkingtredingsdatum van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel, geen beleidsruimte. De rechtsgevolgen binnen de Unie vloeien derhalve voort uit artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing in samenhang met de instemming van alle lidstaten, en niet uit een autonome regelgevende bevoegdheid van het IF.

---

[32] https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/detail?id=2026Z19621&did=2026D45478

[33] Alleen Cyprus maakt geen deel uit van het IF, maar heeft evenwel expliciet verklaard met het Side-by-Side-pakket in te stemmen (zie https://www.gov.cy/mof/en/uncategorized/minister-of-finance-press-release-on-the-side-by-side-package-approved-by-the-oecd-g20-inclusive-framework-on-beps-on-january-5th-2026-2/).

De leden van de fractie van de VVD vragen tevens naar het proces ten aanzien van toekomstige kwalificaties door het IF van jurisdicties voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel of de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel. Specifiek vragen zij of dit soort toekomstige kwalificaties als nieuwe kwalificerende internationale overeenkomsten gelden in de context van artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing waarvoor opnieuw uitdrukkelijke instemming van alle lidstaten nodig is. De instemming van de lidstaten op grond van artikel 32 EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing ziet op de veiligehavenregels en de daarbij behorende kwalificatiecriteria. De daaropvolgende beoordeling door het Inclusive Framework of een specifieke jurisdictie aan die reeds overeengekomen criteria voldoet, is een toepassing van die veiligehavenregels. Een dergelijke kwalificatie vormt daarom niet een nieuwe kwalificerende internationale overeenkomst in de zin van artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Of jurisdicties kunnen kwalificeren voor de genoemde veiligehavenregels wordt besloten in IF-verband, waar alle EU-lidstaten (met uitzondering van Cyprus) onderdeel van zijn. Het kabinet blijft erop inzetten dat het IF een adequaat proces doorloopt bij het beoordelen van verzoeken van jurisdicties om te kwalificeren voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel of de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel. Het kabinet begrijpt de wens van uw Kamer om betrokken te zijn bij de beoordeling van jurisdicties voor de veiligehavenregels. Om hier invulling aan te geven, zal Nederland in IF-verband pleiten voor meer transparantie in de kwalificatieprocessen. Daarmee kan worden bevorderd dat parlementen en andere belanghebbenden tijdig inzicht krijgen in de beoordeling van jurisdicties en, waar mogelijk, daarop input kunnen leveren. Zo kan worden gewerkt aan een situatie waarin parlementen maar ook bredere stakeholders tijdig inzicht krijgen en input kunnen leveren op het beoordelingsproces.

De leden van de fractie van de VVD vragen of Nederland op grond van artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing verplicht is om de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket toe te passen of dat het een eigen keuze van Nederland betreft. De mededeling van de Europese Commissie van 12 januari 2026 is op zichzelf niet bindend, maar voor het kabinet alsnog leidend. Met deze mededeling heeft de Commissie bevestigd dat de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket via artikel 32 toepassing vinden in de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Nederland deelt deze conclusie en is bovendien gebonden aan de EU-richtlijn. Het kabinet acht zich daarom verplicht om de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket in wetgeving te implementeren.

De leden van de fractie van de VVD vragen tevens waarom het kabinet geen eigen staatssteuntoets heeft verricht en of het kabinet de aanmelding bij de Europese Commissie op grond van artikel 107, lid 3, VWEU overweegt. Ten slotte vragen de leden wat de gevolgen zouden zijn van een terugvordering voor de betrokken groepen en voor de rechtszekerheid die het kabinet met terugwerkende kracht zegt te willen bieden. Lidstaten mogen er van uit gaan dat de Europese Commissie regelgeving conform het VWEU voorstelt en daarbij geen strijd met de regelgeving met betrekking tot staatssteun ontstaat, waardoor van terugvordering van staatssteun geen sprake kan zijn. Op basis hiervan mag het kabinet ervan uitgaan dat een eigen staatssteuntoets alsmede een aanmelding op grond van artikel 108, lid 3, VWEU niet nodig is.

De leden van de fractie van de VVD vragen naar de prejudiciële vraag van het Belgische Grondwettelijk Hof aan het Europese Hof over de geldigheid van de onderbelastewinstbijheffing in de richtlijn, en wat deze zaak betekent voor het voorliggende wetsvoorstel. Dit betreft een lopende zaak dus het kabinet kan niet vooruitlopen op de uitkomst van deze zaak. De leden vragen ook of een Nederlandse groep die inkomen-inclusiebijheffing is verschuldigd, terwijl een vergelijkbare Amerikaanse groep daarvan is vrijgesteld, zich met succes kan beroepen op het gelijkheidsbeginsel van artikel 20 van het Handvest van de grondrechten van de EU of op andere non-discriminatiebepalingen. Ook vragen de leden welke doeltreffende voorziening in rechte, zoals bedoeld in artikel 47 van het Handvest, openstaat tegen een kwalificatiebeslissing door het Inclusive Framework. Indien een belastingplichtige van mening is dat de kwalificatiebeslissing tot gevolg heeft dat hij in de heffing wordt betrokken op een wijze die leidt tot een schending van zijn door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden dan kan dit in een nationale procedure met betrekking tot de heffing waaraan hij is onderworpen aan de orde worden gesteld en is het daarin ook mogelijk dat prejudiciële vragen worden gesteld aan het Hof van Justitie van de EU. Dit geldt dus ook voor een Nederlandse groep die inkomen-inclusiebijheffing is verschuldigd en meent vergelijkbaar te zijn met een Amerikaanse groep die daarvan is vrijgesteld. Of een beroep op het gelijkheidsbeginsel van artikel 20 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie of op andere non-discriminatiebepalingen wel of niet succesvol is, is aan de rechter en zal afhangen van de feiten en omstandigheden van het geval. Een algemene conclusie hierover kan daarom niet worden gegeven. De leden van de fractie van de VVD vragen tot slot of de juridische en budgettaire risico’s van deze procedures in kaart zijn gebracht. Dit is niet het geval, een analyse lijkt ook niet op voorhand uitvoerbaar door de veelheid aan onbekende variabelen.

6. Budgettaire aspecten

De leden van de fractie van de VDD vragen of het kabinet op basis van de eerste bijheffing-informatieaangiften inzicht kan geven in de opbrengst van de WMB 2024 tot nu toe, uitgesplitst naar binnenlandse bijheffing, inkomen-inclusiebijheffing en onderbelastewinstbijheffing, en naar groepen met een Nederlandse, een andere Europese, een Amerikaanse en een overige uiteindelijkemoederentiteit. Deze leden vragen eveneens of het kabinet het door Van Hulten aangehaalde bedrag van circa 590 miljoen euro aan Nederlandse bijheffing over 2024 en 2025 herkent. Zij vragen welk deel van de inkomen-inclusiebijheffing wordt gedragen door groepen met een Nederlandse moedermaatschappij en hoe dit zich verhoudt tot de nalevingskosten. Ook de leden van de fractie van PRO vragen of het kabinet inzicht heeft in de daadwerkelijke opbrengsten van de WMB 2024 tot nu toe en of het kabinet deze cijfers kan delen. De leden van de fractie van de VVD vragen daarbij welk deel van het innovatieboxvoordeel naar verwachting via bijheffing ongedaan wordt gemaakt. Op dit moment zijn alleen de cijfers voor het verslagjaar 2024 beschikbaar. Cijfers over 2025 zijn niet beschikbaar, omdat de aangiftetermijn voor dat jaar uiterlijk 31 mei 2027 verloopt. Ongeveer 200 multinationals hebben tot nu toe voor € 449 miljoen aangifte voor de minimumbelasting gedaan over het verslagjaar 2024. Ruim € 320 miljoen van het dit bedrag betreft de bijheffing op basis van de inkomen-inclusiemaatregel (bij dochters met laagbelaste winsten in het buitenland), de rest ziet op de binnenlandse bijheffing (over laagbelaste winsten in Nederland). De onderbelastewinstmaatregel is per 31 december 2023 in werking getreden. Dit betekent dat over het verslagjaar 2024 geen onderbelastewinstbijheffing is verschuldigd. Het bedrag van € 449 miljoen is de opbrengst aan bijheffing die tot nu toe op aangifte is voldaan. De daadwerkelijke opbrengst kan hiervan afwijken omdat nog niet alle belastingaangiften over het verslagjaar 2024 zijn ontvangen. Vanwege technische problemen bij de Belastingdienst hebben belastingplichtigen nog tot 31 oktober 2026 de tijd om belastingaangifte te doen (in plaats van tot 31 augustus). Het bedrag kan als gevolg daarvan nog toenemen. Aan de andere kant zullen sommige bedrijven waarschijnlijk nog bezwaar indienen tegen hun aangifte waardoor het bedrag kan dalen. Enkele bezwaren zijn reeds ontvangen. Het bedrag zoals dat genoemd is door Van Hulten komt uit onderzoek gedaan door redacteuren van het Financieel Dagblad. Zij tellen voor minstens €233 miljoen aan bijheffingen in 2024 en €356 miljoen in 2025. Deze cijfers zijn gebaseerd op analyse van commerciële jaarverslagen waarin wordt aangegeven dat in Nederland bijheffing betaald moet worden. Omdat niet alle bedrijven in hun commerciële jaarverslag expliciet de bijheffing in Nederland benoemen, is het genoemde bedrag in 2024 volgens het FD lager dan de opbrengst volgens de belastingaangiften. Desalniettemin herkent het kabinet wel dat er meer aan inkomen-inclusiebijheffing wordt geheven dan zoals verwacht werd bij het oorspronkelijke wetsvoorstel.

Een belangrijke aanname bij de raming van de opbrengst van de minimumwinstbelasting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel was dat vrijwel alle landen de wereldwijde minimumbelasting zouden invoeren. Dit is niet gebeurd. Sommige landen voeren deze pas in 2025 of later in. Andere landen hebben geen voornemen om dit te doen. Hierdoor is de inkomen-inclusiemaatregel vaker dan voorzien door Nederland toegepast. Dit leidt in 2024 tot een hogere opbrengst aan inkomen-inclusiebijheffing dan verwacht en naar verwachting ook nog in 2025. Bij de inkomen-inclusiemaatregel geldt dat ongeveer € 110 miljoen wordt geheven bij multinationals met een Nederlandse moeder, € 120 miljoen bij multinationals met een Amerikaanse moeder en de rest bij multinationals uit andere landen.
Het is de verwachting dat de opbrengst vanwege de inkomen-inclusiemaatregel op termijn lager wordt omdat in sommige landen de wereldwijde minimumbelasting in 2025 of later in werking treedt, alsmede vanwege het Side-by-Side-pakket dat vanaf 2026 geen inkomen-inclusiemaatregel toestaat voor Amerikaanse multinationals. De binnenlandse bijheffing is, in lijn met de verwachting, slechts van toepassing op een heel beperkt aantal belastingplichtigen en de bijheffingen zijn over het algemeen beperkt in omvang, een enkele uitzondering daargelaten. Enkele bedrijven zijn werkzaam in sectoren waar bijvoorbeeld het tonnageregime van toepassing is of vaak de innovatiebox toegepast wordt. Gezien de geringe omvang van de bijheffing per belastingplichtige is het beeld dan ook dat de minimumbelasting vrijwel geen invloed heeft op de werking van het innovatieboxregime. Met betrekking tot de nalevingskosten merkt het kabinet op dat de wereldwijde minimumbelasting volgens de meest recente schatting van de OESO leidt tot een wereldwijde opbrengst van 79-109 miljard (Amerikaanse) dollar. Uitgaande van 7000 multinationale ondernemingen betekent dit dat de wereldwijde opbrengsten de compliancekosten naar verwachting verre zullen overstijgen.

De leden van de fractie van D66 vragen het kabinet toe te lichten waarom de budgettaire derving van het onderhavige wetsvoorstel, waaronder de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelses-veiligehavenregel, is gerechtvaardigd en welke concrete voordelen daar tegenover staan. De leden van de D66-fractie vragen welke concrete voordelen tegenover de structurele budgettaire derving van € 108 miljoen als gevolg van het wetsvoorstel staan en waarom deze voordelen volgens het kabinet opwegen tegen de lagere belastingopbrengst. Daarbij vragen deze leden in het bijzonder naar de structurele derving van € 73 miljoen die samenhangt met de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. De structurele budgettaire derving van het wetsvoorstel bedraagt € 108 miljoen. Daarvan hangt € 73 miljoen samen met de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel en € 35 miljoen met de kwalificerende fiscale

stimuleringsregeling-veiligehavenregel. De uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel en de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel hebben naar verwachting geen budgettair effect. Het CPB beoordeelt de budgettaire raming als redelijk en neutraal. Het CPB wijst daarbij op een hoge mate van onzekerheid, met name omdat de uitkomst gevoelig is voor de vraag welke jurisdicties een kwalificerende binnenlandse bijheffing invoeren of behouden.[34]

Bij de derving van € 73 miljoen is van belang dat deze voor een belangrijk deel samenhangt met een gedragseffect dat in het basispad van de raming van de wereldwijde minimumbelasting is verondersteld. In dat basispad is ervan uitgegaan dat multinationale groepen als gevolg van de wereldwijde minimumbelasting minder winst in laagbelastende jurisdicties laten neerslaan en dat een deel van de activiteiten en winsten naar Nederland wordt verplaatst. Door de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel wordt dit positieve gedragseffect voor Nederland kleiner. De geraamde derving van € 73 miljoen weerspiegelt daarmee voor een belangrijk deel het wegvallen van een eerder verondersteld positief gedragseffect op de Nederlandse belastinggrondslag en niet het wegvallen van bestaande Nederlandse belastingopbrengsten

Tegenover deze derving staat in de eerste plaats het belang van het behoud van een zo breed mogelijk internationaal netwerk van minimumbelastingen. Een minimumbelasting in een zo groot mogelijk internationaal verband is het meest doeltreffend om een ondergrens te stellen aan belastingconcurrentie en de prikkel tot kunstmatige winstverschuiving te verminderen. Het Side-by-Side-pakket biedt daarnaast duidelijkheid over de voorwaarden waaronder andere minimumbelastingstelsels als gelijkwaardig kunnen worden aangemerkt en draagt daarmee bij aan stabiliteit en rechtszekerheid in het internationale belastingstelsel. Van bijzonder belang is dat de werking van kwalificerende binnenlandse bijheffingen onverkort in stand blijft. Daardoor kan laagbelaste winst in jurisdicties die een dergelijke bijheffing toepassen daar tot het minimumniveau worden belast, ongeacht de vestigingsplaats van de uiteindelijkemoederentiteit.

De structurele derving van € 35 miljoen hangt samen met de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Deze veiligehavenregel voorkomt onder voorwaarden dat de werking van fiscale stimuleringsregelingen die rechtstreeks samenhangen met reële economische activiteiten en investeringen door een bijheffing onder de wereldwijde minimumbelasting wordt verminderd. Daarmee blijft binnen internationaal overeengekomen grenzen ruimte bestaan voor fiscale stimulering van reële economische activiteit. Daarnaast is de regeling begrensd om te voorkomen dat fiscale voordelen zonder voldoende economische activiteit de doelstellingen van de wereldwijde

---

[34] Centraal Planbureau, *Certificering budgettaire ramingen Belastingplan 2027 en overige wetsvoorstellen*, september 2026, blz. 8.

minimumbelasting ondergraven. Per saldo acht het kabinet de structurele derving van € 108 miljoen aanvaardbaar. Met het Side-by-Side-pakket wordt een breed internationaal stelsel van minimumbelasting in stand gehouden, blijft de kwalificerende binnenlandse bijheffing onverkort van toepassing en blijft binnen afgesproken grenzen ruimte bestaan voor fiscale stimulering van reële economische activiteit.

De leden van de fractie van de VVD vragen naar het verschil tussen de raming in de Kamerbrief van 5 januari 2026 en de raming bij het wetsvoorstel. De leden van de fractie van PRO vragen in hoeverre de budgettaire derving van totaal 108 miljoen euro structureel verklaard kan worden door een lagere belastingafdracht van Amerikaanse bedrijven. Voorts vragen de leden van de PRO-fractie toelichting op de in de ramingstoelichting genoemde bedragen. Zij vragen of het kabinet kan bevestigen dat het voorliggende wetsvoorstel de facto een belastingcadeau van meer dan 100 miljoen euro per jaar bevat voor Amerikaanse multinationals. Ook de leden van de fractie van D66 benoemen dit verschil in de Kamerbrief en het wetsvoorstel en ook zij vragen daarbij naar de huidige geraamde structurele opbrengst van de wereldwijde minimumbelasting, uitgesplitst naar binnenlandse bijheffing, inkomen-inclusiebijheffing, onderbelastewinstbijheffing en gedragseffecten. Zij vragen wat de actuele raming is van de totale opbrengst van de minimumbelasting. De leden van de PVV vragen ook of het risico bestaat dat multinationals hun hoofdkantoor zich naar de Verenigde Staten verplaatsen en of dat ook meegenomen is in de raming van de budgettaire derving. De leden van de fractie van de PVV vragen hoeveel de minimumbelasting de Nederlandse schatkist oplevert. Deze leden vragen eveneens hoe dit zich verhoudt tot de verwachte structurele derving van 108 miljoen euro. De leden van de fractie van D66 vragen of het kabinet erkent dat de derving in wezen een raming is van economische activiteit en winst die, als gevolg van de Amerikaanse vrijstelling, niet naar Nederland komt. Per 31 december 2023 is de WMB 2024 in werking getreden. Voor dit wetsvoorstel is een raming opgesteld aan de hand van de destijds beschikbare data. In het basispad van deze originele raming was de verwachting dat (structureel) voor € 55 miljoen euro aan binnenlandse bijheffing ontvangen zou worden. Vanwege de gedachte dat vrijwel alle landen de wereldwijde minimumbelasting zouden invoeren en daarmee winstverschuiving naar laagbelastende staten minder aantrekkelijk zou worden, is toen ingeschat dat vanwege winstverschuiving naar Nederland € 402 miljoen extra aan vennootschapsbelasting ontvangen zou worden. Vanwege dezelfde gedachte was de verwachting dat de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel in totaal € 9 miljoen aan belastinginkomsten zou opleveren. Inmiddels zijn wij enkele jaren verder. In de tussentijd is gebleken dat niet alle landen meedoen met de wereldwijde minimumbelasting. De raming is op twee manieren geüpdatet. Allereerst

is het basispad (d.w.z. de raming zonder rekening te houden met het Side-by-Side-pakket) herzien ten opzichte van de originele raming uit 2023. Hierbij is gekeken naar de landen die de wereldwijde minimumbelasting niet hebben geïmplementeerd en ook geen aankondiging hebben gedaan om te implementeren. Daarnaast is het basispad geüpdatet met recentere CbCR-gegevens. In de kamerbrief van 5 januari 2026 is uitgegaan van CbCR-data over de periode 2020-2022, waarbij aangegeven is dat de derving voorlopig was geraamd op € 120 miljoen. Deze raming is voor het onderhavige wetsvoorstel geüpdatet met gegevens uit 2023, die pas later dit jaar voorhanden waren, zodat de definitieve raming op CbCR-data is gebaseerd op de periode 2020-2023. Dit leidde tot een bijstelling van de derving van € 120 miljoen naar € 108 miljoen. In dit herziene basispad is ervan uitgegaan dat € 55 miljoen aan binnenlandse bijheffing ontvangen zal worden. Omdat diverse landen niet meedoen aan de wereldwijde minimumbelasting geeft het basispad nu aan dat naar verwachting voor € 175 miljoen aan inkomen-inclusiebijheffing en onderbelastewinstbijheffing ontvangen zal gaan worden. Het extra bedrag aan vennootschapsbelasting wordt in het basispad geschat op € 451 miljoen. De verwachte opbrengst in het basispad is daardoor € 680 miljoen euro. Per saldo is dit dus een stijging van de opbrengsten ten opzichte van de originele raming. De reden hiervan is dat diverse landen de wereldwijde minimumbelasting niet hebben ingevoerd en daarmee een bijheffing door implementerende landen riskeren, alsmede sprake is van hogere winsten in de recentere jaren in vergelijking met de gehanteerde referentieperiode (2016-2020) ten opzichte van de referentieperiode van het originele wetsvoorstel.
De derving ten opzichte van het herziene basispad, is als volgt. Met de in dit wetsvoorstel opgenomen kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel daalt het verwachte bedrag aan inkomen-inclusiefbijheffing en onderbelastewinstbijheffing van € 175 naar € 121 miljoen en de hogere vennootschapsbelasting vanwege winstverschuiving van € 451 miljoen naar € 397 miljoen. In totaal zijn daarmee de verwachte opbrengsten na toepassing van dit wetsvoorstel € 573 miljoen, wat nog steeds hoger is dan de oorspronkelijke raming. De budgettaire derving van € 108 miljoen is voor € 73 miljoen vanwege de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel en € 35 miljoen vanwege de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. De laatstgenoemde veiligehavenregel beperkt de bijheffing met name bij de grotere landen met een vennootschapsbelastingtarief van minder dan 15%. Dit heeft niet specifiek betrekking op winsten van Amerikaanse multinationals. Met betrekking tot de € 73 miljoen als gevolg van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel geldt in de raming dat deze – op dit moment – specifiek ziet op multinationals met een Amerikaanse moeder. Van deze groep zal minder aan inkomen-inclusiefbijheffing en

onderbelastewinstbijheffing ontvangen worden, alsmede minder vennootschapsbelasting vanwege minder winstverschuiving. Doordat de VS alsmede enkele andere landen niet meedoen met de wereldwijde minimumbelasting, zou Nederland, zoals hiervoor toegelicht, in het basispad aanmerkelijk meer aan inkomen-inclusiefbijheffing en onderbelastewinstbijheffing (€ 175 miljoen in plaats van € 9 miljoen) ontvangen dan eerder verwacht. Met het onderhavige wetsvoorstel zal dit bedrag naar verwachting weer dalen (naar € 121 miljoen). Het totaal aan verwachte opbrengsten na toepassing van dit wetsvoorstel blijft echter hoger dan de eerdere raming bij implementatie van de wereldwijde minimumbelasting door middel van de WMB 2024.

De leden van de fractie van PRO vragen in hoeverre de derving toeneemt als blijkt dat er toch meer landen zullen kwalificeren onder de veiligehavenregels. Zij vragen wat de verwachtingen zijn op dit gebied. De leden van de VVD vragen of het kabinet in scenario's kan aangeven wat de budgettaire gevolgen zijn als meer staten voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel kwalificeren of als staten hun binnenlandse bijheffing afschaffen. Zij vragen dit specifiek voor Brazilië, India of China. In de raming van het onderhavige wetsvoorstel is ervan uitgegaan dat alleen de Verenigde Staten kwalificeren voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel. Het budgettaire effect van een eventuele kwalificatie door Brazilië en India voor deze veiligehavenregel is naar verwachting zeer beperkt. De reden daarvoor is dat wanneer een multinational een groepsentiteit met economische activiteiten heeft in Nederland en groepsentiteiten met winsten in laagbelastende staten, er naar verwachting een budgettair effect is voor Nederland. Op basis van de CbCR-gegevens lijkt dit niet het geval te zijn in relatie tot Braziliaanse of Indiase multinationals. Als China zou kwalificeren voor de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel zou er naar verwachting een aanvullende derving van naar schatting € 50 miljoen zijn. Aangezien deze drie landen allemaal al een belastingheffing hebben waarbij het effectieve tarief boven de 15% is, zal het al dan niet van toepassing zijn van een binnenlandse bijheffing in die landen naar verwachting geen budgettaire gevolgen hebben voor Nederland.

7. Overige onderwerpen

De leden van de VVD-fractie vragen of het kabinet bereid is uiterlijk in 2028 een eigen evaluatie uit te voeren naar de werking van de wereldwijde minimumbelasting, waarbij in ieder geval wordt ingegaan op de concurrentiepositie van Nederlandse groepen, gedragseffecten, nalevingskosten en belastingopbrengsten, en de Kamer over de uitkomsten daarvan te informeren. Daarnaast vragen deze leden of het kabinet bereid is om in de Monitor Ondernemingsklimaat expliciet

aandacht te besteden te besteden aan de gevolgen van het SbS-pakket voor (het behoud van) hoofdkantoren en aan herstructureringen of inversions, die Kohlhase als risico benoemt. In het Inclusive Framework wordt in 2029 een bredere, op objectieve gegevens gebaseerde evaluatie (stocktake) van het Side-by-Side-pakket afgerond, waarbij onder meer wordt bezien of zich risico's voordoen voor het gelijke speelveld of voor grondslaguitholling en winstverschuiving. Daarmee wordt zowel nationaal als internationaal voorzien in een data-gedreven beoordeling van de werking en effecten van de wereldwijde minimumbelasting en het Side-by-Side-pakket.

De leden van de PRO-fractie vragen naar aanleiding van berichtgeving in Follow the Money over het Amerikaanse bedrijf Palantir of Amerikaanse ondernemingen door gebruik te maken van het Side-by-Side-pakket hun belastingdruk kunnen beperken en hoe het kabinet dit beoordeelt. Zij vragen tevens welke mogelijkheden het kabinet ziet om eventuele belastingontwijking in dit verband tegen te gaan. Daarnaast vragen deze leden of het Side-by-Side-pakket ertoe kan leiden dat multinationale groepen activiteiten naar de Verenigde Staten verplaatsen en of dergelijke gedragseffecten zijn betrokken bij de raming van de budgettaire gevolgen. Omdat deze vragen mede betrekking hebben op de fiscale positie van een in het genoemde artikel geïdentificeerde individuele belastingplichtige, kan het kabinet gelet op artikel 67 AWR niet ingaan op de fiscale positie van die belastingplichtige of op de fiscale beoordeling van concrete transacties, structuren of entiteiten. Dat wordt niet anders doordat over de belastingplichtige openbare informatie beschikbaar is of doordat derden daarover documenten of analyses openbaar hebben gemaakt.

In algemene zin geldt dat het Side-by-Side-pakket de regels voor de toerekening van winst tussen gelieerde ondernemingen niet wijzigt. Transacties tussen gelieerde lichamen moeten onverkort voldoen aan het zakelijkheidsbeginsel. Daarnaast blijven de bestaande maatregelen tegen belastingontwijking van toepassing. Dit beginsel beoogt te voorkomen dat de voorwaarden en prijzen van transacties tussen gelieerde entiteiten afwijken van hetgeen onafhankelijke partijen onder vergelijkbare omstandigheden zouden zijn overeengekomen. De winst die aan een groepsentiteit wordt toegerekend, moet daarmee in overeenstemming zijn met de daadwerkelijk uitgeoefende functies, gebruikte activa en gelopen risico's. Het zakelijkheidsbeginsel is gecodificeerd in artikel 8b van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en wordt nader uitgewerkt in het Verrekenprijsbesluit en de OESO-richtlijnen voor verrekenprijzen. De kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel heeft wel tot gevolg dat de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel onder voorwaarden niet worden toegepast op multinationale groepen waarvan de

uiteindelijkemoederentiteit is gevestigd in een jurisdictie met een kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel. De binnenlandse bijheffing blijft echter onverkort van toepassing. Daardoor kan over laagbelaste groepsentiteiten in de jurisdictie waarin zij zijn gevestigd nog steeds worden bijgeheven tot het effectieve minimumbelastingtarief, ongeacht de locatie van het hoofdkantoor. Het kabinet verwacht dat het risico dat hoofdkantoren louter als gevolg van het Side-by-Side-pakket naar de Verenigde Staten worden verplaatst beperkt is. Daarbij is van belang dat de binnenlandse bijheffing in de jurisdicties waarin een groep opereert van toepassing blijft. Daarnaast draagt de gunstige behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen eraan bij dat niet-Amerikaanse multinationale groepen ten aanzien van hun activiteiten in de Verenigde Staten onder grotendeels vergelijkbare fiscale omstandigheden kunnen blijven opereren als Amerikaanse groepen. Ten slotte merkt het kabinet op dat het van onderneming tot onderneming verschilt welke overwegingen ten grondslag liggen aan de keuze om activiteiten in een bepaalde jurisdictie te verrichten. Een dergelijke beslissing is doorgaans het gevolg van een samenstel van factoren. Naast fiscale overwegingen spelen onder meer bereikbaarheid, het opleidingsniveau van de beroepsbevolking, het leefklimaat en de betrouwbaarheid van de overheid een rol. Ook kunnen bedrijfseconomische en organisatorische redenen bestaan om bepaalde activiteiten binnen een concern in een bepaalde jurisdictie te concentreren. Bij de budgettaire raming is rekening gehouden met gedragseffecten. Zo is meegenomen dat het Side-by-Side-pakket de prikkel kan verminderen om winst naar Nederland terug te verplaatsen. Dit geldt met name voor multinationale groepen met een Amerikaans hoofdkantoor en voor groepen die profiteren van de gunstigere behandeling van fiscale stimuleringsregelingen. Dit effect is al in de raming verwerkt en leidt daarom niet tot een aanvullende budgettaire derving. De mogelijke effecten van het Side-by-Side-pakket op de concurrentieverhoudingen tussen multinationale groepen en op het gedrag van belastingplichtigen worden gemonitord. Daarbij gaat het onder meer om wijzigingen in concernstructuren en de verschuiving van winsten naar laagbelastende jurisdicties zonder binnenlandse bijheffing. Daarnaast zal het Inclusive Framework deze effecten betrekken bij de in 2029 af te ronden stocktake.

De leden van de fractie van de VVD vragen inhoudelijk in te gaan op de positie van de maritieme sector. Op 6 oktober 2025 is mijn ambtsvoorganger naar aanleiding van Kamervragen uitgebreid ingegaan op de positie van de maritieme sector. Kortheidshalve verwijs ik naar de beantwoording van deze vragen.[35]

[35] Kamerstukken II, 2025/26, Aanhangsel, nr. 205. Vragen van de leden Van Eijk en Verkuijlen (beiden VVD) aan de Staatssecretaris van Financiën over het bericht «Fiscaal beleid bedreigt onze weerbaarheid op zee» (ingezonden 5 september 2025).

De leden van de fractie van de VVD vragen of het kabinet bereid is zich in het IF in te zetten voor een openbare lijst van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen per jurisdictie, zoals respondenten op de internetconsultatie hebben gevraagd. Het kabinet is bereid om in zich in IF-verband in te zetten voor meer transparantie over kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen, inclusief de mogelijkheid van een openbare lijst per jurisdictie. Echter, gelet op de grote verscheidenheid aan stimuleringsregelingen die in aanmerking kunnen komen, is het niet te verwachten dat een dergelijke lijst op korte termijn tot stand zal komen.

De Staatssecretaris van Financiën,
E. Eerenberg